

1501

Orlott. LVIII-39

$\phi_{\eta}^{k_m}$

SBN

OFFICIA
SANCTORUM CIVITATIS ET DIOECESIS
ROSSANENSIS

Obtenta, approbata, et typis impressa,
Longo abhinc tempore distributa, et exhausta

ILLUSTRISS., ET REVERENDIS. DOMINI

D. Petri Cilento

SACRE THEOLOGIE MAGISTRI

AC COMMENDATORIS BEGALIS ORDINIS FRANCISCI I.

DEI, ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

ARCHIEPISCOPI ROSSANEN.

JUSSU ET CURA DENUO EDITA.

NEAPOLI
TYPIS JANUARII PALMA.

1849.

DIE XXIII. FEBRUARII

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI CARDINALIS

EPISCOPI HOSTIENSIS, ET ECCLESIAE DOCTORIS.

—
D U P L E X.

Offic. de commu. Conf. Pont. praeter ea, quae sequuntur. In utrisqu. Vesp. ad Magnif. Antiph.
O Doctor.

O R A T I O.

CONCEDE nos , quaesumus , omnipotens Deus,
Beati Petri Confessoris tui, atque Pontificis, mo-
nita , et exempla sectari ; ut per terrestrium
rerum contemptum aeterna gaudia consequamur.
Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

*Lectiones de Script. occurr. Si vero celebre-
tur in Quadragesima, leguntur Lectiones: Fide-
lis sermo, ut in Communi Conf. Pontificis.*

In II. Noct. Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis parentibus natus
adhuc lactens a matre numerosae prolixi pertae-

sa abjicitur; sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus, ac recreatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utroque orbatus parente, tamquam vile mancipium, sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevanda, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur; in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret, et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicum adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio propriis ipse manibus ministrabat.

¶. Inveni.

Lectio V.

Perficiendae magis vitae causa in Avellanensis Eugubiae Dioecesis Cenobio Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a Beato Ludulpho Sancti Romualdi discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenobium San-

cti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbatе suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro , praeclaris institutionibus , et moribus excoluit. Ad suos revocatus post praesidis obitum Avellinarum familiae praeficitur; quam novis variis in locis extractis domiciliis , et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parenс, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum Conventus , et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio, et opera juvit. Divinorum contemplatione , corporis macerationibus , caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum , licet invitum, et reluctantem , Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

* Posui adjutorium.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus , aliisque suspectis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolitarum , et Simoniacam Haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniqno Uxoris divortio deter-

ruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatus sacris restituit. Canonicos Veliernos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus. Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suae essent tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali Dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem Sanctae Crucis Jesu Christi; horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praecclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero duodecimus Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem, tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacerorum Rituum Congregationis consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam.

¶. Iste est:

In III. Noct. Hom. in Evangel. Vos estis sal terrae: de Commu. Doctorum.

DIE XX. APRILIS.

In Festo Beati Angeli ab Acrio Confessoris
Ordinis S. Francisci Cappuccinorum.

Duplex

*Omn. de com. Conf. non Pont. praeterea quae seq.
Oratio.*

Mirabilis in Sanctis Tuis Omnipotens Deus
qui Beati Angeli spiritum ad te ipsum trahere
dignatus es; Ejus meritis, et intercessione con-
cede cuncta nos terrena respuere, et in amore
superne Patriae continua coelestium meditatio-
ne roborari. Per Dominum etc.

In I. Nocturno

Lect. de Script. occurrente

In II. Nocturno

Lectio IV.

Angelus ab Acrio Calabriae Citerioris oppido
anno salutis sexcentesimo sexagesimo nono su-
pra millesimum honestis, piisque parentibus na-
tus est. Adbuc puer non dubia dedit specimina
sanctitatis: nam ante quinquennium ipsum oran-
tem nudis genibus suppositis lapillis mater in-
venit coram Deiparae imagine luce mirabili ex
illa egrediente perfusum. Adolescens ut liberius
Deo vacaret Ordini Minorum S. Francisci Cap-
puccinorum nomen dare constituit, quorum ha-
bitum bis susceptum, bis dimittit daemonis ma-
lis artibus, qui Eum in claustris infestissimum
sibi futurum praesenserat. Demum serventissimis
fusis precibus, et diabolica fraude perspecta
tertio tyrocinium instaurat vincere, aut mori
paratus, in quo Christi passionem saepe reco-

lens de temptationibus, quibus vexabatur, hac via triumphavit.

x. Honestum.

Lectio V.

Probationis emenso curriculo, dum Professionem emitteret sentire visus est sibi fortiter constringi lumbos, et caput veluti flammis inuri, ex quo infusum spiritum fortitudinis agnovit, et expertus est. Ad Presbyteratum deinde promotus ministrum Christi, et mysteriorum ejus dispensatorem se praebuit studiosissimum. Assidue orationi jungens quotidianam carnis macerationem laboribus, jejuniis, ferreis flagellis, vigiliis, brevi religiosae perfectioni laudem, et meritum sibi comparavit. Quare Ordinis Praesides Eidem, p[ro]ae humilitate licet invito, pri-
mum Coenobii, unius, alteriusve postea Provinciae regimen contulerunt, quibus in muneribus semper aequanimis, fortis, prudens, atque sollicitus occurrebat fratrum necessitatibus, et omnium tranquillitati ita consulebat ut Angelus pacis appellaretur.

x. Amavit.

Lectio VI.

Missionarii officium quod Sacerdotio vix iniciatus suscepit, incredibili ardore, et animarum lucro ad obitum usque exercuit neque locorum asperitate, neque senio, neque infirmitatibus unquam praepeditus. Fracto crure inter acerbissimos dolores ut integer, et valens conciones habuit. In omnibus fere utriusque Calabriae locis, et in reliquis Neapolitani Regni provinciis hac sacra legatione functus, ubique Apostolus di-

cebatur recte tractans verbum veritatis. In dicens simplex ac vehemens ita audientium captui se accomodabat, ut vel rudes illum bene intelligerent. Miris etiam ecstasibus, portentis et signis Deus servi sui sermonem confirmabat; inter quae et illud fertur, quod cum inclinata jam die, magna stipatus populi multitudine Crucem erecturus absoluta missione montem ascenderet, tres fulgentes in aere Cruces apparuerint. Tot itaque laboribus confectus anno aetatis suae septuagesimo in haec verba « veni bone Jesu, veni » ad coelestia regna migravit: quem multis etiam post mortem miraculis illustrem Leo XII Pont. Max. Beatorum fastis adscripsit Anno Jubilaei millesimo octingentesimo vigesimo quinto.

#. Iste Homo.

In III. Nocturno

Homilia Ven. Bedae Presbyt. in Evangel.
Nolite timere ut in cod. Comm. 44 loco.

DIE XXIV. APRILIS.

S.Boni Latronis.

Duplex.

Ad Vespertas.

*Ant. Latro Christum crucifixum. Cum reliq.
de Laud.*

*Psal. Dixit Dominus cum reliq. de Dom.
et loco ult. Psal. Laudate Dominum.*

Capitulum.

Isaiae. 59.

*Ecce non est abbreviata manus Domini, ut
salvare nequeat, neque aggravata est auris ejus,
ut non exaudiatur.*

Hymnus.

Jesu corona celsior ,
 Et veritas sublimior ,
 Qui confitenti servulo
 Reddis perenne praemium ;
 Da supplicantи coetui,
 Hujus rogatu noxii
 Remissionem criminis ,
 Rumpendo nexus vinculi ,
 Anni reverso tempore ,
 Dies refulsit lumine ,
 Quo Sanctus hic de corpore
 Migravit inter sidera .

Ut sis perenne mentibus ,
 Paseale Jesu gaudium :
 A morte dira criminum ,
 Vitae renatos libera .

Deo Patri sit gloria ,
 Et Filio, qui a mortuis
 Surrexit, ac Paraclito ,
 In sempiterna saecula. Amen.

¶. Amavit eum Dominus , et ornavit eum ,
 alleluja.

¶. Stolam gloriae induit eum, alleluja.

Ad Magnif. Antiph. Ait Latro ad Latronem:
 Nos quidem digna factis recipimus , hic autem
 quid fecit? memento mei Domine, dum veneris
 in regnum tuum, allel. allel.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui justificas
 impios, te supplices exoramus, ut nos benigno
 intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit La-
 tronem, ad dignam poenitentiam provokes, et il-

Iam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

AD MATUT.

Invit. Christum Regem crucifixum qui Latroni in cruce paradisum donat, * Venite, adoremus, alleluja.

Psal. Venite exultemus. 4.

Hymn. Jesu corona celsior, *ut supra.*

In I. Nocturno.

Ant. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto ejus, allel.

Psalmi de Com. Conf. non Pontif.

*. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluja.

*. Stolam gloriae induit eum, alleluja.

Lectiones de Script. occurr.

*. I. Posui adjutorium super potentem : * Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum alleluja. *. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

*. II. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia, et exoravit Altissimum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja. *. Iste inventus est in numero sanctorum. Ipse intercedat.

*. III. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, allel. *. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Gloria. Et.

In II. Nocturno.

Antiph. Invocantem exaudit Dominus sanctum

suum; Dominus exaudivit eum in pace, allel.
¶. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum, allel.

¶. Et ad portas paradisi coronavit eum, allel.

Lectio IV.

Sermo Sancti Joannis Chrysost.

Hom. 2. de Cruce, et Latrone. 1. 3.

Scio et ante me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercatur salutem: hic latro furatur coeleste imperium. Vnde facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est. Regnum coelorum vim patitur, et violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones imago Judaeorum, et Gentilium; Latro qui poenitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, et post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judaeorum qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis ierunt, crux autem divisit utrumque:

¶. Velum templi scissum est * Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de Cruce, dicens: Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja. ¶. Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio V.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non credidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit La-

tro differentiam viarum , quoniam novit Dominus viam justorum : via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum judicium , ut dicas et tu cum Prophet. Justus es Domine , et rectum judicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum ejecit illum , et una justitia introduxit istum, et Latro habitator factus est paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahac data est per vocem promissio paradisi. Haereditatur quidem per fidem , repromissionem autem paradisi nemo ante Latronem accepit.

¶. Nemo repromissionem paradisi antē Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: * Hodie tecum eris in paradyso, alleluja , alleluja.
†. Domine memento mei ; cum veneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio VI.

Iste ergo videt Salvatorem, non super throno regali, non adorari in templo , non loquentem de coelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum latroni: videt in tormentis , et tamquam in gloria adorat : videt in cruce , et rogat quasi in coelis sedentem: videt condannatum, et Regem invocat, dicens: Domine , memento mei, cum veneris in regnum tuum: Crucifixum vides , et Regem praedicas ? In ligno pendere cernis, et coelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio !

¶. O admiranda Latronis conversio ! * Crucifixum videt , et Regem praedicat , alleluja.
†. In ligno pendentem cernit, et coelorum re-

gna meditatur. Crucifixum. Gloria. Crucifixum.
In III. Nocturno.

Ant. Domine iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescat in monte sancto tuo, alleluja.

v. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja.

s. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 23.

In illo tempore; Unus de his, qui pendebant latronibus blasphemabat Dominum dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Ser. 49. de S. Latrone.

Quoniam hodie Evangelii Lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis iste Latro sit, qui in cruce Domino constituto, non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam paradisi amoenitate donatur; ut qui propter scelerata damnatus fuerat ad poenam, propter fidem transferretur ad gloriam: fueritque illi crux quam pertulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim positus, in Christum Dominum nostrum credidit crucifixum. Et ideo qui consortio passionis utitur, consortio paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur. Ecce reus dicitur, sicut cui damnari illud tempus expetivit. Non enim peryeniret ad gloriam, si non contradicetus esset ad poenam. Vi-

deamus, inquam cur tantorum criminum reus, tam cito a Salvatore paradisum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis, frequentibusque jejuniis, vix delictorum suorum veniam consequantur.

¶. Iste est beatus Latro, qui in cruce positus Christum Dominum nostrum credidit crucifixum : * Et dum supplicium patitur, regnum coeleste consequitur, alleluja. ¶. Quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat ; iste in patibulo confitetur. Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, et multiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut praesentem poenam despiceret, ac de futura veniam precaretur: et magis crederet, utile sibi esse, de aeterno judicio petere quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et poenitendum gerens, plus incipit dolere quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de praesenti magis supplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et passio quae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum Crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; dicit enim idem Apostolus: Ipsis autem vocatis

Judaeis, atque Graecis Christum Dei virtutem,
et Dei sapientiam.

*. Iste est, qui crucem Christi non putavit
esse scandalum sed virtutem, ideoque paradisum
meretur: * Ipse intercedat pro peccatis omnium
populorum, alleluja. *. Iste est qui honorificat
patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse.
Gloria. Ipse.

Lectio IX.

Recte plane et Dominus huic donat paradi-
sum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo pa-
radisi distraxerat, hic in crucis patibulo con-
fitetur. Mira res! Confitetur Latro, quem disci-
pulus abnegavit. Mira inquam res! Latro ho-
norificat patientem, quem Judas prodidit oscu-
lantem; ab hoc pacis blandimenta venduntur,
ab illo Crucis vulnera praedicantur. Ait enim:
Memento mei Domine, cum veneris in regnum
tuum. Haec est fidei plena devotio, ut cum de
vulneribus Domini profluens sanguis cernitur,
de potestate ejus venia postulatur. Cum vide-
tur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus Di-
vinitas: cum morti addictus putatur, tunc regis
illi honorificentia deferatur. Iste enim fidelis La-
tro non credit moriturum, quem annuntiat re-
gnaturum: non putat subdendum inferis, quem
dominaturum confitetur in coelis: non arbitra-
tur enim apud tartarum detineri, a quo se etiam
postulat liberari. Cernat licet ejus hiantia vul-
nera, spectet ipsius sanguinem profluentem: Deum
tamen credit, quem reum nescit: justum fatetur,
quem non meminit peccatorem.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS

Antiphonae

1. Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Domin.

2. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, allel.

3. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris, alleluja.

4. Salvum me fecit Christus Redemptor: quia dixit: Hodie tecum eris in paradyso, alleluja, alleluja, alleluja.

5. Ille qui talis ad crucem venit ex culpa, ecce qualis ex cruce recedit ex gratia, alleluja, alleluja, alleluja.

Capit. ut supra ad Vesp.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit,
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia.

Hujus benignous annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis:

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Vitam petiūt a te, et tribuisti ei Domine,
alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti
super eum, alleluja.

Ad Bened. Antiph. ut in Vesp.

Ad Tertiam.

℟. br. Amavit eum Dominus et ornavit eum,
* Alleluja , alleluja. Amavit. ℣. Stolam gloriae
induit eum. Alleluia, allel. Gloria Patri. Amavit
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et or-
navit eum, alleluja.

℟. Et ad portas paradisi coronavit eum , al-
leluja.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaiae 58.

Tunc invocabis et Dominus exaudiet: clama-
bis, et dicet: Ecce adsum.

℟. br. Induit eum Dominus loricam fidei, et
ornavit eum , * Alleluja, alleluja. Induit. ℣. Et
ad portas paradisi coronavit eum. Alleluja, al-
leluja. Gloria Patri. Induit.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, al-
leluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, al-
leluja.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaiae 38.

Tu autem Domine, eruisti animam meam, ut
non periret: projecisti post tergum tuum omnia
peccata mea.

v. br. Hic accipiet benedictionem a Domino , * Alleluja , alleluja. Hic accipiet. v. Et misericordiam a Deo salutari suo. Alleluja, allel. Gloria. Hic accipiet.

v. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Domine, alleluja.

v. Gloriam , et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

*Vesperae de S. Marco Evang. cum comm.
Bonii Latronis.*

Quod si contingat festum S. Marci alio die celebrari, in II. Vesp. S. Boni Latronis omnia dicuntur, ut in primis.

Ad Magnif. Antiph. Impietas impii non nocabit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluja, alleluja.

DIE XXVI. APRILIS.

Appar. B. M. V. de Bono Consilio.

Duplex Majus.

Omnia ut in Off. parv. B. M. V. prueter ea, quae sequunt.

Ad Magnif. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, resove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto faemineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae Sanctae Imaginis Apparitionem.

Oratio.

Bonorum omnium largitor Deus , qui genetricis dilecti Filii tui speciosam imaginem mira Apparitione clarificare voluisti : concede quae-

sumus ut ejusdem B. M. Virginis intercessione
ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per
eumdem Dominum.

*In fine hymn. Compl. et Horar. diei seq.
dic. Jesu... Qui natus es de virginie.*

AD MATUTINUM.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, *
Intercede pro nobis.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris Aedem,
Qua Dei Magnae Genitricis alma
Splendet Imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos, animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.

Virgo, quae magnis decorata signis
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fasis patiens clientum
Annue votis.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super Coeli solio coruscans
Totius Mundi seriem gubernat
Trinus et unus. Amen.

In I. Nocturno.

De Lib. Proverbiorum.

Lectio I.

Cap. 2.

Si intraverit Sapientia cor tuum, et scientia

animae tuae placuerit, consilium custodiet te , et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur: qui relinquunt iter rectum , et ambulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fecerint , et exultant in rebus pessimis , quorum viae perversae sunt , et infames gressus eorum.

v. Sancta, et immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio : Quia quem coeli capere non poterant , tuo gremio contulisti. **v.** Benedicta tu in mulieribus , et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Cap. 3.

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium , et erit vita animae tuae , et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris non timebis; quiesces , et suavis erit somnus tuus ; ne paveas repentina terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim in latere tuo , et custodiet pedem tuum ne capiaris.

v. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum: quia cum esset parvula, placui Altissimo : * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem. **v.** Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Cap. 8.

Ego sapientia habito in consilio , et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et

aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me dilo: et qui mane vigilant ad me invenient me.

¶. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi : * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. ¶. Ave Maria , gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria. Genuisti.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

De sermone S. Augustini Episcopi.

In Natali S. Joann. Bapt.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Mariam; sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum , fratres mei , nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hominem sine patre , et matre ? Primus ille noster casus fuit, quando foemina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis; persuasit enim serpens peccatum et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum foemina concepit corde venena serpentis ; non mirandum, quod salus facta est , cum foemina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus; uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus ; per mulierem nobis redditum est salutis.

¶. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha

electa * Dedi suavitatem odoris. * Et sicut cinamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

De sermone S. Fulgentii Episcopi.

De Laud. Mariae.

Quoniam diabolus per serpentem Hevae locutus, per Hevae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit Verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius ; hac munditia generatur. De coelis medicus transiens per Virginem, post transitum suum illaesam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo ? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit; et Virginitas ampliata est potius, quam fugata.

* Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta : salutationis angelicae, benedictionis divinae, et plenitudinis gratiae. Sic enim eam legitur salutasse : Ave Maria gratia plena, benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine di-

vino consilio factum est , ut ejus etiam imagines suhmo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarescerent. Quas inter ea tribus ab hinc saeculis praecipuo honore colitur , quae , Paulo II. sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum S. Augustini in Oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, ex Pontificiis diplomaticis, et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa sextus praefatis ejusdem oppidi Coenobitis officium proprium concessit VII. Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum; ac deinde illud, die, quae immediate subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit.

m. Ornata m̄onilibus Filiam Jerusalcm Dominus concupivit. * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes. * Unguentum effusum nomen tuum. * Astitit Regina a dexteris tuis in vestitu deaurato , circumdata varietate. Et videntes. Gloria. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. I.

Liber generationis Jesu Cbristi, filii David , filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Thomae Ep.

In Nativ. B. M. V.

Congitanti mihi, ac diu baesitanti quid cause sit, quod cum Evangelistae de Joanne Ba-

ptista, et aliis Apostolis tam longum facere tractatum, de Virgine Maria, quae vita, et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrent historiam: cur inquam, non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum summa devotione a fidelibus legendentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint, et puella haec in teneris annis stupendum saeculi virtutum omnium monumentum extiterit?

v. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima* Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster. **v.** Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae Sanctae Imaginis Apparitionem. Quia.

Lectio VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber, nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae sicut impium, ita et temerarij judico), quam ita placuisse Spiritui Sancto; ejusque providentia Evangelistas siluisse propterea, quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat quam describi, sufficitque ad ejus

plenam historiam quia de illa natus est Jesus.
Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in
Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

v. Beatam me dicent omnes generationes : *
Quia fecit mihi Dominus magna , qui potens
est, et sanctum nomen ejus. v. Et misericor-
dia ejus a progenie in progenies timentibus
eum. Quia. Gloria. Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descriptsit,
sed tibi eam animo depingendam reliquit , ut
intelligas , nihil illi gratiae , aut pérfectionis ,
aut gloriae, quam animus in pura creatura con-
cipere possit, defuisse ; imo reipsa intellectum
omnem superasse. Ubi ergo totum erat , pars
scribenda non fuit , ne putares quod scriptum
non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas
suas et ministros domus suae potentissimus Do-
minus ita mirifice decoravit, ita donis, et gra-
tiis venustavit, qualem, existimas, condidit ma-
trem suam, unicam sponsam suam , quam sibi
ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit ?
Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum
virgineis, sed etiam angelicis Choris quia ma-
ter ejus est, et matrem Dei decet omnis celsi-
tudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut in-
telligere cupis, totum in hoc clauditur brevilo-
quio : De qua natus est Jesus. Haec longa et
plenissima historia ejus est.

Te Deum laudamus,

*In II. Vesp. omnia ut in I. Vesp. praeter
antiph. ad magnif. quae desuntur ex festo
B. V. ad Nives.*

DIE XI. MAJI.

S. Francisci de Hieronymo C.

Omn. ut in Com. Conf. non Pont. praeter seq.

Duplex

Oratio.

Deus, qui sanctum Franciscum, ad animarum salutem, eximium verbi tui paeconem effecisti; ejus nobis intercessione concede, ut legis tuae mandata et jugiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum.

Lectio I. Noct. de scr. occ.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Franciscus de Hieronymo in Tarentini Oppido, cui Cryptaleae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac coeli benedictione praeventus pueritiam egit innocentissimis moribus praestantem, et futurae sanctitatis indicis conspicuam. Duodecimo aetatis anno in quorundam Evangelicorum Operariorum conturbanium admissus in catechizandis rudibus adhuc adolescens diligentem operam posuit, et Apostolico ministerio, ad quod Deus illum destinaverat, jam tum proficere visus est. Theologica studia Neapoli aggressus, et Sacerdotio iniciatus, ita vitae suae rationes ad Evangelica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sancti nomen adeptus fuerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tirocinio religiosae perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies singulos incrementum

accipiebant. Theologiae curriculum confecit, et solemnni quatuor votorum professione sese obstrin-gens, eximium regularis observantiae exemplar evasit. Pro expeditione ad Japoniam, quam martyrii cupidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit.

¶. Honestum.

Lectio V.

Etsi enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac praeterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tam tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, egerit non solum Neapoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis, quot labores, aerumnas tulerit, quanto cum fructu in agro dominico excolendo plus quadraginta annis desudaverit. Frequentes, et saepius plures eodem die habebat conciones per vicos, compita, et plateas, ad carceribus detentos, ad regiis triremibus mancipatos, ad milites, contra circulatores impudentes, contra publicos quosvis peccatores, contra famae prostitutae mulierculas. Accendebant mirabilia signa, tremenda divinae ultiionis adversus pervicaces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, gratia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis subita morte correptae extorta, quae se apud inferos esse palam denun-

ciavit. Ex quo siebat , vix et unquam e superiori loco ad populum diceret , quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifaceret. Interdum etiam decem, nonnumquam quindecim meretriculae simul sua crima deflentes in concione, ad poenitentiam confugerunt.

¶. Amavit.

Lectio VI.

Assidua ejus opera fuit in aegrotis invisendis , in moribundis ad mortem rite praeparandis , in concordia animorum dissidentium concilianda, in pauperibus ope , ac solatio sublevandis. Communionem , quam dicunt generalem , singulis cuiuslibet mensis tertiiis diebus Dominicis usque adeo promovit, ut saepe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia, aut eo amplius ad Eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis spiritualibus ex Sancti Ignatii institutoris praescripto Sacerdotum coetus , virorum religiosorum , et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum coenobia , studientium juvenum collegia, et seminaria , atque omne hominum genus mirifice exceluit , gravissimas difficultates , et molestias quas illi Demon excitabat, invicta patientia superavit : nec semel maxillam percutientibus submisso animo alteram praebuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani , qui cum percusserat , a Deo ultore inflictos signo crucis repente cessare fecit , homineroque ad Christianam religionem adduxit. Demum in coelum a Deo evocatus placide efflavit animam in Neapolitana Professorum domo die undecima Maji anno millesimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero

suae septuagesimo quarto. Quem meritis , ac miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum retulit. Novisque signis a Deo illustratum praesertim in Patria , quibus de more probatis, Gregorius Papa XVI. solemni ritu in festo SS. Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono in Sanctorum album adnumeravit.

M. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri.

DIE XXIV. MAJI.

In festo B. M. V.

Titulo Auxilium Christianorum.

Duplex Majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. ad Nives praeter ea quae sequuntur.

AD VESPERAS.

Hymnus.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix, pia Virgo coelo
Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.
O dies felix memoranda fastis,

Qua Petri Sedes Fidei magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.

Virgines castae puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli
Munera certent.

Virginum virgo benedicta Jesu
Mater, haec auge bona ; fac, precamur,
Ut gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu:
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudant. Amen.

v. Dignare me laudare te, virgo sacra.

¶. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium , ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad defensionem populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituesti : concede propitius ; ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequivaleamus in morte. Per Dominum.

AD MATUT.

Hymn. ut in I. Vesp.

Lect. I; Noct. ut in festo B. M. V. ad Nives.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Scrinone de 12. Stellis.

Vehementer quidem nobis dilectissimi , vir unus , et mulier una nocuere: sed gratias Deo per unum nihilominus virum, et mulierem unam omnia restaurantur, nec sine magno foenore graviarum. Et quidem sufficere poterat Christus : siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est : sed nobis bonum non erat esse hominem solum. Congraum magis , ut adesset nostrae reparacioni sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa : invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Heva , per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria , quae salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis , haec propitiacionis, illa successit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas ? Nihil austерum in ea, nihil terribile , tota suavis est , omnibus offrens lac , et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universam : et si quid forte increpatorium , si quid durum , si quod denique signum vel levis indignationis occurrit in Maria, de caetero suspectam habeas , et accedere verearis.

¶. Sicut cedrus.

Lectio V.

Quod si , ut vere sunt , plena magis omnia pietatis, et gratia, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age

gratias ei, qui talem mediaticem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipient universi captivus redemptionem. aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorablem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versuttis iusidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediaticem evidenter expressam; Mulier, inquit, amicta sole et luna sub pedibus ejus. Amplexamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatissillius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis: potens est enim.

*. Quae est ista.

Lectio VI.

Ex public. Monumentis.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligando Populus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut SS. Pontifex Pius V. post iusignem victo-

riam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas insulas reportatam in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam coelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis, et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisse detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo; inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens sacro comitante Cardinalium collegio, Liguriam contendit. Verum, praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus pre novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitate detentus exequi nequiviverat, aurea Corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscient, cum intercessione SS. Dei Genitricis, cuius potentem opem et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret,

in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria et gratiarum actio.

¶. Ornatam monilibus.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 44.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: beatus venter, qui te portavit! Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o homo consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini, quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

¶. Felix namque es.

Lectio VIII.

In omnibus siquidem, et per omnia providens

miseris , trepidationem nostram solatur , fidem excitat; spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas; Jesus tibi dedit mediatorem. Quid non apud tallem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua, Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod licet factus sit homo , manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubium dixerim exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiens Filium Pater.

ix. Beatam me dicent.

Lectio IX.

Filioli haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est , haec tota ratio spei meae. Quid enim! Potest ne filius aut repellere, aut sustinere repulsam ? Non audire , aut non audiens Filius potest ? Neutrum plane. Invenisti , ait Angelus, gratiam apud Deum; feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimis sola est gratia qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus Fratres ? Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia, quod quaerit, invenit, et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum ; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est, quod hic sumus? Profe-

cto misericordiae Domini est, quod non sumus
consumpti nos.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Hymnus.

Te Redemptoris, Dominique Nostri
Dicimus matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.

Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo Sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.

Nil truces, possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona,
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae,
Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sionne
Turris, arx firma fabricata muro,
Civitas David, clipeis, et acri
Milite tuta.

Virgo sit fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

v. Diffusa est gratia in labiis tuis.

v. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Bened. Ant. Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

IN II. VESPERIS.

Omnia. ut in I. Vesperis, praeter seq.

Ad Magnif. Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, resove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicunque tuum sanctum implorant auxilium.

DIE IX. JULII.

In Festo S. Veronicæ de Julianis Abbatissae Cappuccinorum Tiferni. dupl.

*Omn. de com. Virg. praeter ea, quae seq.
Oratio.*

Domine Jesu Christe qui Beatam Veronicam Virginem Passionis tuae signis mirabilem escessisti, concede propitius, ut carnem crucifigentes ad gaudia aeterna pervenire mereamur. Qui vivis.

In I. noct. lect. de scr. occ.

In II. noct.

Lectio IV.

Veronica de Julianis antea Ursula dicta Mercatelli, quod oppidum est Urbaniensis Dioecesis, piis, honestisque parentibus nata ab ipsius incunabulis mira futurae Sanctitatis indicia praebuit. Nam infantula cum alias copiosum lac susgeret tribus hebdomadae diebus paucas guttulas

mane, et vespere gustabat. Vix sex menses nata die Sanctissimae Trinitati dieato e sinu matris firmis pedibus prosilit. Adhuc tenella hominem quemdam gravibus verbis ab injustitia deterruit. Familiari Jesu pueri, beatissimaeque Virginis consuetudine fruebatur, et aliquando Divinus Puer ad eam cum lacrymis orantem, ut consolaretur, descendit; quandoque etiam ab ipsa Deipara illum accepit, praenunciato ejusdem cum Jesu spirituali sponsalitio, adjuncta arrha, bello scilicet, quod ipsi sustinendum fuit ab hominibus, atque inferni hostibus. Ad hoc Veronica, cum nondum pueritiam excessisset, sese accinxit humilitate summa, parique obedientia; et vehementi Chistum Dominum pro nobis passum, et crucifixum imitandi desiderio. Ut autem id uberioris consequeretur ad Sanctimoniales Cappuccinas Tifernates, quao primavem Sanctae Clarae regulam profiterentur, superatis domesticis, externisque obstaculis, confugit.

*. Propter veritatem.

Lectio V.

Ab ipso tyrocinio perfectum aliquid et consumatum jam attigisse videbatur. Sustinuit invicto pectore a Daemone excitatas adversitates. Uberrimis interea gratiae suae donis Victricem Sponsam locupletabat Jesus. Sacris Stigmatibus eam fuisse signatam, itemque corona spinarum alte confixarum, et passionis insignibus in corde decoratam, ac jugibus pene ecstasibus recreatam, multiplici testimonio traditum est. Haec omnia amplam molestiarum segetem Veronicae pepererunt: non enim defuere qui id omne ma-

lis artibus tribuerunt , eamque dicerent poena omni , infamique suppicio dignissimam. Ferebat haec alacriter fortissima Virgo: optabat etiam ut crudeliora quotidie in se congerentur pro Sponso suo Crucis affixo sustinenda. Traditur in tenebricosum carcerem, subjicitur infimae ex sororibus , cui edicitur , ut eam acerbe tractet , neque vitam amat nisi summis exagitataam tribulationibus; etsi quandoque desertam se a Sponso ac veluti derelictam conqueretur, quod erat ei tormentum omnium amarissimum.

¶. Dilexisti Iustitiam.

Lectio VI.

Quam Deo voverat Moderatoribus conscientiae suae obedientiam mirabili prorsus perfectio-
ne coluit. Diuturnissima jejunia ex obedientia
transegit, neque vero extremum emisit spiritum
diu cum morte luctans , nisi cum esset jussa
mori, quippe sciebat obedientia nullum Sponso
suo esse gratius sacrificium. Triginta tribus an-
nis , quibus Praesidis obire partes coacta est
traditas ejus curae sorores ad omnem sanctita-
tem suo praecipue exemplo provexit. Ut patien-
di votis fieret satis, apoplexiae , qua correpta
fuit, accessere morbi prope omnes, qui acerbissimi
judicantur. Sustinuit omnia constanti ani-
mo triginta tres dies donec in Sponsi Jesu am-
plexus evolavit die nona Julii anno salutis millesimo
septigentesimo vigesimo septimo , reli-
giosae vitae quinquagesimo. Heroicarum denique
virtutum cumulo , ac Miraculis illustrem
Pius VII Pontifex Maximus Beatam nuncupavit,
Gregorius vero Papa XVI solemni ritu Domi-
ca Sanctissimae Trinitatis anno millesimo octi-

gentesimo trigesimo nono Sanctarum Virginum
Collegio adscripsit.

¶. Afferentur regi.

DIE XXIX JUNII.

Commemorations

Omnium SS. Apostolorum et Martyrum
IN I. VESP.

Pro omnibus SS. Apostolis.

Ant. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

¶. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

¶. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oratio

Exaudi nos, Deus salutaris noster, et omnium sanctorum Apostolorum tuorum tuere praesidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omnibus SS. Mm.

Ant. Isti sunt sancti, quos elegit Dominus in charitate non facta, et dedit illis gloriam sempiternam.

¶. Justi epulentur et exultent in conspectu Dei.

¶. Et delectentur in laetitia.

Oratio

Deus, qui glorificaris in concilio sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostrae: ut quorum solemnia celebрамus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum.

AD LAUDES

Pro omnibus SS. Apostolis

Ant. Vos qui secuti estis me, sedebitis su-

per sedes judicantes duodecim tribus Israel.

¶. In omnem terram exivit sonus eorum.

¶. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio. Exaudi ut supra

Pro omnibus SS. Martyribus

Ant. Sancti tui Domine semper benedicant te, et gloriam regni tui dicant.

¶. Mirabilis Deus in sanctis suis.

¶. In sanctis ejus laudate Deum.

Oratio. Deus qui. ut supra

IN II. VESPERIS

Pro Omnibus SS. Apostolis

Ant. Vos amici mei estis si feceritis, quae ego praecipio vobis, dicit Dominus.

¶. Gloriosus Deus in sanctis suis faciens mirabilia.

¶. Hic Deus meus, et glorificabo eum.

Oratio. Exaudi ut supra

Pro omnibus SS. Martyribus.

Ant. Dico autem vobis amicis meis, ne timatis ab iis qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

¶. Iusti autem in perpetuum vivent.

¶. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio. Deus qui. ut supra.

DIE XX. JULII.

In Festo S. Eliae Prophetae. dupl.

AD VESPERAS.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psalm. 109. Dixit Dominus Domino meo :

Antiph. Usquequo claudicatis in duas partes ? Si Dominus est Deus , sequimini eum.

Psalm. 110. Confitebor tibi ;

Antiph. Si homo Dei sum descendat ignis de Coelo , et devoret te , et quinquaginta tuos.

Psalm. 111. Beatus vir.

Antiph. Non ego turbavi Israel, sed tu, et dominus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

Psalm. 112. Laudate pueri Dominum.

Antiph. Occidisti insuper, et possedisti: Ecce ego inducam super te malum , et demetam posteriora.

Psalm. 147. Lauda Jerusalem Dominum :

Capitulum. Eccl. 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in populos famem , et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properare ad alta

Mente Carmeli juga, et ore pleno

Vatis Eliae meritos referre

Laudis honores

Dum fames terras premeret, ministro

Utitur Corvo: viduae farinam

Sufficit solers, oleoque manat

Hydria pingui

Hic, Deo fusis precibus, reductum

Finibus mortis puerum parenti

Reddit, orando valet expeditam

Reddere lucem.

Claudit et nubes, aperitque verbo :
Imperat post tres properanter annos
Decidant Coelo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque Sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas
Tempus in omne. Amen.

¶. Verbo Domini continuuit Coelum.
 ¶. Et dejecit de Coelo ignem ter.

Ad Magnificat.

Antiph. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis. Et convertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio.

Praesta, quaesumus Omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus : eodem interveniente ad coelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Regem Prophetarum Dominum, * Venite adorremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Nunc juvat celsi, ut ad Vespertas.

In I. Nocturno.

Antiph. Factum est autem, ut aegrotaret filius mulieris matris familias, et erat languor fortissimus.

Psal. I. Beatus vir,

Antiph. Dixit mulier ad Eliam : Quid mihi,

et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?

Psalm. 2. Quare fremuerunt Gentes.

Antiph. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

Psalm. 3. Domine.

*. Verbo Domini continnit Coelum.

¶. Et dejecit de Coelo ignem ter.

De Libro tertio Regum

Lectio I. Cap. 17.

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: Recede hinc, et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Et ibi de torrente bibes, corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini: cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane, similiter panem, et carnes vesperi, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarepta Sidoniorum, et manebis ibi: praecipi enim ibi malieri viduae, ut pascat te.

¶. Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini. *. Abscondere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes: corvisque paecipi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit , et abiit in Sarepta. Cumque venisset ad portam civitatis , apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens: Affer mihi , obsecro, et bucellam panis in manu tua. Quae respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem , nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria , et paululum olei in lecyto: en colligo duo ligna , ut ingrediar , et faciam illum mihi, et filio meo, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac, sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericum panem parvulum, et affer ad me: tibi autem , et filio tuo facies postea. Haec autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non desciat, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus datus est pluviam super faciem terrae. Quae abiit , et fecit juxta verbum Eliae: et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit , et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae.

¶. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetae : * Et comedit ipse, et illa , et domus ejus. ¶. Ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Eliae. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post haec , aegrotavit si-

lius mulieris matris familias , et erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus. Dicit ergo ad Eliam : Quid mihi , et tibi vir Dei? ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias : Da mihi filium tuum . Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in caenaculum, ubi ipse manebat, et posuit super lectum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiam ne viduam, apud quam ego utecumque suslentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus , et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus , revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum , et revixit.

¶. Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et tradidit matri sua, et ait illi: * En vivit filius tuus.

¶. Tulit Elias puerum, et depositus eum in inferiorem domum , dicens: * En vivit. Gloria Patri. En vivit.

In II. Nocturno.

Antiph. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terrae.

Psalm. 4. Cum iuvocarem exaudivit me Deus justitiae meae.

Antiph. Ait Elias ad Achab. Ascende , comede et bibe : quia sonus multae pluviae est.

Psalm. 5. Verba mea auribus percipe.

Antiph. Manus Domini facta est super Eliam,

accinctisque lumbis currebat ante Achab, denec
veniret in Jezrael.

Psalm. 8. Domine Dominus noster.

¶. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

¶. Et Profetas facis successores post te.

Ex Libro S. Epiphani Episcopi.

De vitis Prophetarum.

Lectio IV.

Elias Propheta ex Thesbis existebat, e continente Arabum, de Tribu Aaron Levitae. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant aedes Sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quam cum eniteretur parens, ejusmodi Sobac patri visio apparuit. Viri niveum quemdam praese ferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant: quin et flamمام ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem Genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est Oraculum, sive Responsor: Cave manifestum facias: erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia: et judicabit Israel cum igne, tum romphaea. Hic est ille Elias, qui ter ignem e coelo deduxit: quique imbre sua lingua gestavit: mortuos item suscitavit, et in Coelum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est.

¶. Ait Abdias ad Eliam: Cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoror, et tu dicis: * Dic Domino tuo: Adest Elias. ¶. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi.

De vita, et morte Sanctorum.

Lectio V.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Prophet, abitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, in industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus, in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennio siccitate clausit imbris Coelum. Oravit rursum, et Coelum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de Coelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus coelesti igne combussit. Jordanem transiens, tactu melotis abruptis aquas. Tu autem.

*. Cum venisset Elias ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna: et vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam.

*. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mibi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio VI.

Post haec igneo curru in Coelum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, praecursurus Christum, annunciaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, ita ut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoc, qui cum

eo venturus est; et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post haec veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos, qui adoraverant eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in aeternum. Tu autem.

v. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliae.

v. Domine Deus meus revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Ex exaudiuit. Gloria Patri. Ex exaudiuit.

In III. Nocturno.

Antiph. Dixit Elias Prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum; qui clamabant, et non erat, qui responderet eis.

Psalm. 14. Domine.

Antiph. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Psalm. 20. Domine in virtute tua laetabitur rex.

Antiph. Orante Elia cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu lambens.

Psalm 23. Domini est terra.

v. Beati sunt, qui te viderunt.

v. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. 17

In illo tempore : Assumpsit Jesus Petrum , et Jacobum, et Joannem fratrem ejus , et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 57. in Math. paulo post princ.

Cujus autem rei gratia Moysen , et Eliam produxit ? Multas quidem dicere quis caussas posset. Primum quoniam et turbae, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur : idcirco Moysen et Eliam ceterorum Prophetarum vertices producit , ut quam magnum sit inter servos , et Dominum discrimen, oculis cernerent, utqae recte laudatum crederent Petrum , qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorum legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamuste, sed cum sis homo, Deum te facis; ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia haec criminabantur , quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis praevericator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret , aequalem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum prae- fulsit. Moysi enim legem dedit; quare non suis- set passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevericatorem ejus , et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisse? Elias

autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisse illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret. Tu autem.

¶. Ait Elias Nuntiis Regis Samariae: Numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem haec dicit Dominus. * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

¶. Reversi Nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio VIII.

Ad haec omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitae habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur; idecirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui non dum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque ipse tetigit. Quaenam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de Cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat. Tu autem.

¶. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in Coelum, * Eliseus clamabat dicens: Pater mi, Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

¶. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, et equi ignei di-

viserunt utrumque , et ascendit Elias per turbinem in Coelum. Eliseus. Gloria Patri. Eliseus.

Lectio IX.

Accedit ad haec omnia virtus quoque viorum singularis, atque praecipua , quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me : hac de caussa eos, qui cientes pro Dei praceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent , in medium producit; quorum uterque cum animam perdiderit , invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos locuti sunt; alter adversus Aegyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est, pro ingratis hominibus , et inobedientibus , a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ad Idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque secularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter melotem aliquid habebat: praesertim cum veteris essent Testamenti , nec tanta gratia signorum pollerent. Tu autem.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. Elias , dum zelat zelum legis receptor est in Coelum.

Antiph. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in Coelum, ibant Elias, et Eliseus de Galgalis.

Antiph. Tulit Elias pallium suum , et per-

cussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per siccum.

Antiph. Cum Elias, et Eliseus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei divisorunt utrumque.

Antiph. Ascendit Elias per turbinem in Coelum; Eliseus autem videbat, et clamabat: Pater mi, Pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

CAPITULUM

Surrexit Elias et c. *ut supra ad Vesp.*

Hymnus.

Te magno rerum conditor
 Mens nostra gliscit laudibus
 In hoc Thesbite maximo
 Quem diligis extollere
 Hic namque sacri nominis
 Tui zelator provocat
 Vates Baal nequissimos
 Victosque jure interficit
 Illo precante, victimas
 Absumit ignis coelitus:
 Hinc praestrepentes acriter
 Sunt omnibus ludibrio.
 Tum Jezabelis impiae
 Vitans furorem noxiun,
 Sub junipero dormiens
 Adesse cernit Angelum.
 Panem sibi qui proferens,
 Lymphamque, jussit pergere
 Cibo refectum strenue
 Ad montis Horeb verticem.
 Hoc in cibo jejuniun
 Tulit quadragenarium:

Hac vi dapes sunt perditae,
 Quas dextera Dei porrigit.
Omnis tibi sit gloria
 Verbum, Pater, Paracelite,
 Inseparata Trinitas
 Quae condidisti omnia. Amen.

- *. Elias in turbine tectus est.
 ¶. Et in Eliseo completus est spiritus ejus.

Ad Benedictus.

Antiph. Elias homo erat similis nobis passibilis; et oratione oravit, ut non plueret super terram: et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit: et Coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

Ad Tertiam.

Antiph. Factum est autem.

Capitulum *Eccl. 48.*

Surrexit Elias Propheta quasi ignis. etc.
 ¶. brev. Verbo Domini * Continuit Coelum.

Verbo.

*. Et dejecit de Coelo ignem ter. Continuit.
 Gloria Patri. Verbo

*. Tu ungis reges ad poenitentiam.
 ¶. Et prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Antiph. Tulit Elias pallium suum.

Capitulum *Eccl. 48.*

Verbo Domini continuit Coelum, et dejecit ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

¶. brev. Tu ungis Reges * Ad poenitentiam.
 Tu.

*. Et Prophetas facis successores post te.

Ad. Gloria Patri. Tu.

¶. Beati sunt, qui te viderunt.

¶. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Antiph. Ascendit Elias.

Capitulum Eccl. 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte
mortis in verbo Domini Dei. Qui scriptus es in
judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

¶. brev. Beati sunt: * Qui te viderunt. Beati.

¶. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te.

Gloria Patri. Beati.

¶. Elias in turbine tectus est.

¶. Et in Eliseo completus est Spiritus ejus.

IN II. VESPERIS

Omnia ut in primis, praeter sequentia.

¶. Beati sunt, qui te vederuat.

¶. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percus-
sit aquas Jordanis, quae divisae sunt in utram-
que partem, et transierunt ipse, et Eliseus per-
siccum: et ascendit Elias per turbinem in Coe-
lum.

DIE II AUGUSTI.

In Festo S. Alphonsi Mariae de Ligorio
Conf. Pont.

Duplex.

Offic. de commu. Conf. Pont. praeter ea, quae
sequuntur.

IN VESPERIS.

Hymnus.

En qui benigne nexibus
 Solvit revinctos criminum,
 Coelique callem deviis,
 En, qui retexit sedulus.
 Oh quot labores pertulit,
 Æstusque mentis asperos,
 Ex ore prompte daemonis
 Eos ut atro tolleret !
 Pagos, et urbes permeat,
 Plagasque cultas rusticis,
 Ibique Christi dogmata
 Ardore multo seminat.
 Et ut docere dissitos,
 Omnesque possit posteros,
 Edit libros multiplices
 Cunctis futuros saeculis.
 Æterna Patri gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Tibique Sancte Spiritus
 Sit in perenni tempore. Amen.

Oratio

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam
 Confessorem tuum, atque Pontificem animarum
 zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti:
 quae sumus, ut ejus salutaribus monitis edocti,
 et exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Cum corda plebis commovet,
 Eamque belle provocat

Alphonsus, ut fiduciam
 In Matre ponat Numinis;
 Monstrum novum, mirabile
 Stupore plena conspicit,
 Immensa quod suspiria,
 Dulcesque guttas excitat.
 Imago namque Virginis
 Se luce vestit protinus,
 Jubaque vibrat, quod pium
 Loquentis os illuminat.
 Probavit hoc miraculo
 Regina Coeli praepotens
 Verum fuisse, fervido
 Quod fudit ipse pectore.
 Aeterna Patri gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Tibique Sancte Spiritus
 Sit in perenni tempore. Amen.
In I. Noct. lect. de script. occur.
In II. Nocturno.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobili-
 bus parentibus natus, ab iuventute aetate non ob-
 scura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc
 infantem cum parentes obtulissent Beato Fra-
 nisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene
 precatus edixit, eundem ad nonagesimum usque
 annum perveaturum, ad Episcopalem dignita-
 tem erectum iri, maximoque Ecclesiae bono fu-
 turum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens,
 nobiles ephebos ad christianam modestiam ver-
 bo, et exemplo componebat. Adolescens, da-
 to piis sodalitatibus nomine, in publicis noso-

comiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo, etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede, ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in viua, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruriculorum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent. Tu autem.

x. Inveni David servum meum.

Lectione V.

Ne autem a proposito unquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus, tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis animas Christo lucifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane, quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit! Dei Genitricis cultor eximus, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum feren-

tius concionando disserit, a Virginis Imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ Passionis, et Sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescet ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innoeentiam, quam nulla unquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit. Tu autem.

¶. Posui adjutorium super potentem.

Lectio VI.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimi Tertii Pontificis auctoritate coactus, Sanctae Agathae Cotorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus christianaæ disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate ipsam domesticam supellecstilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanclimoniale. ad perfectiorem

vivendi formam redegit, suaeque Congregatio-
nis Monialium Monasterium constituendum cu-
ravit. Episcopatu ob graves, habitualesque
morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus
pauper discesserat, revertitur pauper. Demum
quamvis senio, laboribusque, diuturna arthriti-
de, aliisque gravissimis morbis fractus corpo-
re, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus
dixerendi, aut scribendi finem numquam adhi-
buit; donec nonagenerarius Kalendis Augusti
anno millesimo septingentesimo octogesimo sep-
timo Nucerise Paganorum inter suorum Alum-
norum lacrymas placidissime expiravit. Eum in-
de virtutibus, et miraculis clarum, Pius Septi-
mus Pontifex Maximus anno millesimo octin-
gentesimo decimo sexto Beatorum fastis ad-
cripsit. Novisque, fulgentem signis Gregorius
XVI, in festo SS. Trinitatis anno millesimo
octingentesimo trigesimo nono solempni rito san-
ctorum catalogo accensuit. Tu autem.

¶. Iste est.

*Lect. III. Noct. de commu. Evangelistar.
Designavit Dominus.*

AD LAUDES.

Hymnus.

Alphonse, cur nam juscula
Herbis amaris inficis ?
Corpus tuum durissimo
Quare flagello percutis ?
Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejunium,
Sitis, laborque pervagil
Submisit illud affatim.

Intacta sint, hoc efficis,
 Ut castitatis lilia
 Tuæ, cibumque divitem
 Virtutibus des ceteris.
 Sic in tumultu saeculi
 Vita frumentes acoolas
 Possunt eremi consequi
 Gressus tuos Antistites.
 Aeterna Patri gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Tibique Sancte Spiritus
 Sit in personai tempore. Amen.

DIE XII. AUGUSTI

In festo S. Philumenaæ V. et M.
Dupl.

Omnia de Communi Virg. et Mart.
Oratio

Deus qui inter caetera potentiae etc.
Lect. prim. Noct. de Scrip. occ.

In II. nocturno.

Lectio IV.

Inter caetera Martyrum Sepulchra , quae in
 Coemeterio Priscillæ ad viam Salariam repe-
 riri solent, illud extitit, quo repositum fuerat
 Sanctæ Philumenaæ Corpus, uti ex tumuli in-
 scriptione tribus laterculis apposita perlegeba-
 tur. Licet vero iuxta ibidem fuerit phiala
 sanguinis, et alia in sculpta conspicerentur Mar-
 tirii insignia , dolendum tamen est, res ab Ea-
 dem gestas, actaque ac genus Martyrii , quod
 ipsa fecit, obscura perstitisse. Caeterum ubi

primum Sacrum hoc Corpus, ex beneficentia Pii VII. initio Pontificatus ejus acceptum, cultui fidelis Populi propositum fuit Mugnani in Nolana Dioecesi, ingens illico famae celebritas ac religio erga Sanctam Martirem pererebuit praesertim ob signa, quae ejusdem praesidio accessisse undique ferebantur. Hinc factum est ut complarium Antistitum, Cultorumque Martyris postulationibus pernotus Gregorius XVI Pont. Max. universa rei ratione mature perpensa, Festum ejusdem cum officio, et Missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigae permiserit. *Tu autem etc.*

Lect. V. et VI.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi. Quoniam hodie Natalis etc. *de eod. com. 1. loc.*

DIE 26 SEPTEMBRIS.

S. Nyli Junioris Abbatis

Ordinis S. Basillii Fundatoris Monasterii Cryptae Ferratae Civis et Patroni Principalis Civitatis, et Dioecesis Rossanen.

Duplex Prima Classis. cum octav.

Omnia de Comr. Conf. non Pontif.

Orat. Intercessio.

Et fit com. S. Januarii tantum.

Lect. I. Noct. Justus.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

*Ex gestis per ejusdem B. Viri discipulum
grece fidelissime conscriptis.*

S. Bartholomaeus Ab. in vita S. Nyli Ab.

Nylus Rossani in Calabria ortus, a pueritia pietati deditus fuit. In anno aetatis trigesimo nondum exacto, matrimonii impedimentis solatus, ut vocantem Christum sequeretur, Monachus fieri decrevit. Cumque Monasterium versus, quod Mercurii dicebatur, febri quamquam graviter affectus, tenderet: ibi enim Sanctum habitum suscepere in animum induxerat, flamen quoddam trahans morbo, quo laborabat, in mediis aquis divinitus levatum se sensit; qua ex re alacrior effectus, quod reliquum erat viac, Deum laudans perfecit, illud Psalmi canens: viam mandatorum tuorum eucurri, Domine, cum dilatasti cor meum. Monachus factus, ab hominibus, ac Daemonibus multa passus, omnia fortiter sustinuit, Dei amore. Tu autem Domine etc.

¶. Honestum fecit.

Lectio V.

Solitariae interim vitae studiosus, ut in rerum Divinarum contemplatione liberius conquietaret, ac silentii quiete, ut optabat frueretur, speluncam Monasterio proximam ex superiorum suorum voluntate petiit, ubi solitariam vitam agens, Deumque sibi praesentem constituens, multa, et magna certamina viriliter gessit, Sanctorumque Monachorum, qui eum praecesserant, Antonii, Sabiae, Hilarionis, et aliorum virtutes imitari totis viribus studens. Ibi itaque incredibili abstinentia vicitabat, magnamque diei partem, et noctes ipsas in precibus transigebat: Eam porro speluncam tamdiu incoluit quamdiu saracenis Calabriam incursionibus devastantibus,

alio migrare, ne Deum tentare videretur, coactus fuit. Ergo in Patriam reversus, in oratorio S. Adriani mansit, quo in loco ad se venientes suscipiens, illorum salutem proenrabat. A Principibus viris in magno honore habebant; Eum Imperatores, ipsaque Summi Pontifices ut virum Sanctum venerabantur. Propheticō praeterea spiritu multa praedixit. Leonem Domesticum Comitem, et Nicolaum Prothospatarium a Basilio, et Constantino Graecis Imperatoribus ad regendam Calabriam anno nonagesimo septuagesimo sexto missos, Monasticum habitum deridentes gravissime increpavit: hoc (dicens) quod nunc irridetis, ecce veniet hora, in qua cupietis vehementer illo indui, et digni non eritis: ut et factum est. Tu autem.

¶. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Donis quoque quamplurimis Deus Sanctum suum exornavit. Energumenos liberandi facultatem illi concessit: furorem illorum, qui eum cuius christianam libertatem ferre non poterant, persequebantur, mirifice repressit. Eupraxius Praefectus, qui Leoni Domestico in Calabriae regimine successerat, mortifero morbo, quod in Beatum Nylum superbū suum animū contemnentem, cum motus fuerat, divinitus percussus, ab eodem Sancto Viro, culpam suam agnoscens, Monasticum habitum magna devotione suscepit; Post haec praevidens S. Nylus novam Saracenorum in Calabriam irruptionem futuram, in Campaniam cum suis veniens, Cassinum divertit, ubi a Monachis S. Benedicti,

quibus Aligernus Abbas praerat, honorifice exceptus , ab eisdem Monasterium , quod Vallis Lucii nuncupabant , incolendum accepit. Interea eo loco cum annos quindecim transegisset, Aligerno Abbatे vita functo, inde recedens , Cajetam se contulit, et in Monasterio , quod Serapis appellabatur , decem annos Monasticam vitam exercuit, ubi ab Othonе tertio Imperatore devotionis causa invisit. Verum, ut honores sibi a Cajetae Principe paratos fugeret, eo loco relicto , ad agrum Tusculanum duodecimo ab urbe lapide perveniens, in Monasterio , cui S. Agatae nomen erat, reliquum vitae tempus transegit. Quinto autem , et nonagesimo aetatis suae anno Beatus hic vir , virtutum nomine illustris abiit ad Dominum. Tu autem.

p. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. cap. 19.

In illo tempore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce Nos reliquimus omnia : et secuti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et reliqua.

De Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt ordines electorum in Judicio futuro : unus judicantium cum Domino , de quibus hoc loco memorat , qui reliquerunt omnia, et secuti sunt illum ; aliis judicandorum a Domino, qui non quidem omnia sua pariter reliquerunt , sed de his tamen , quae habebant , quotidianas dare eleemosinas Christi pauperibus curabant, unde et audituri sunt in judicio: Ve-

nite benedicti Patris mei possidete praeparatum
vobis Regnum a constitutione Mundi. Esurivi
enim, et dedistis mihi manducare : sitivi , et
dedistis mihi bibere. Tu autem.

p. Iste est.

Lectio VIII.

Sed et reproborum duos ibi futuros ordines
Domino narrante comperimus : unum eorum ,
qui Fidei cristianae mysteriis initiati, opera fi-
dei exercere contemnunt, quibus in Judicio te-
statur ; Discedite a me maledicti in ignem ae-
ternum, qui praeparatus est diabolo , et ange-
lis ejus : esurivi enim , et non dedistis mihi
manducare. Alterum eorum, qui fidem, et My-
steria Christi vel nunquam suscipere , vel su-
ceptam per apostasiam deseruere ; de quibus
dicit : Qui autem non credit, jam judicatus est,
quia non credit in nomine Unigeniti Filii Dei.
Tu autem

p. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Verum his cum timore, et pavore debito pau-
lis per commemoratis , ad laetissima potius Do-
mini, et Salvatoris nostri promissa convertamus
auditum. Videamus , quae tantae gratia pieta-
tis : non aeternae tantummodo vitae praemia
suis sequacibus , sed et praesentis munera pol-
licetur eximia. Et omnis, inquit , qui relique-
rit domum, vel fratres , aut sorores , aut pa-
trem, aut uxorem , aut filios , aut agros, pro-
pter nomen meum , centuplum accipiet , et vi-
tam aeternam possidebit. Qui enim terrenis ef-
fectibus , sive possessionibus pro Christi disci-

pulatu renuntiaverit, quo plus in ejus amorem profecerit, eo plures inveniet, qui se interno suscipere affectu, et suis gaudeant sustentare sustantii. Tu autem.

Te Deum.

In laudibus fit com. diei octav. S. Januarii.

In secundis vesperris fit com. S. Januarii, et Ss. Cosmae, et Damiani martyrum.

Die 27. Septembris.

2. Die infra oct. S. Nyli fit de Ss. Cosmae, et Damiano mm. semidup. cum com. oct., et 9. lect. de Ss. Cypriano, et Justina, ut heri, ita ex decr. S. R. C. 22 Januarii 1735. cum eorum comm. In 2. Vesp. fit a capit. de S. Wenceslao m. cum. com. Ss. Cosmae, et Damian., et octav. S. Nyli.

Die. 28. Septembris.

3. die infr. Oct. fit de S. Wenceslao m. sem. cum. com. oct., et in 2. vesp. omnia de S. Michael Archangelo sine alia comm.

Die 29. Septembris

4. die infr. oct. fit de S. Michael Archangelo dup. 2. clas. sine com. oct. In 2. Vesp. fit. com. S. Hieronymi tantum.

Die 30 Septembris.

5. die infr. oct. fit de S. Hieronymo Conf. dup. cum com. octav. ant. Similabo. v. Amavit in 2. vesp. fit com. octav. v. Amavit.

Die 1. Octobris

6. Die infra oct. S. Nyli semid. lect. 4. noct. de scrip. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

*Ex libro moralium Sancti Gregorii Papae lib.
10 cap. 16 in cap. 17. Job.*

Bene Justi simplicitas et lampas esse dicitur, et contempta lampas, quia interius lucet ; et contempta, quia exterius non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decoris. Lucet ergo , et despicitur , qui flagrans virtutibus , abjectus aestimatur. Sed usquequo lampas ista contemnitur ? usquequo despicibilis habetur ? numquid non fulgorem suum nullatenus exerit ; et nunquam quanta claritate candeat, ostendit ? ostendit plane : nam protinus additur : Parata ad tempus statutum. Statutum quippe contemptae lampadis tempus est extremi judicii praedestinatus dies , quo iustus quisque , qui nunc despicitur, quanta potestate fulgeat, demonstratur. Tu autem.

¶. Honestum.

Lectio V.

Tunc enim cum Deo Judices veniunt , qui nunc pro Deo iniuste judicantur. Tunc eorum lux tanto latius emieat, quanto eos nunc manus persequantium durius angustat. Tunc reproborum oculis patescat, quod Coelesti potestati subnixi sunt, qui terrena omnia sponte reliquerunt. Unde electis Veritas dicit : Vos , qui sequuti estis me, in regeneratione , cum sederit Filius hominis in sede Majestatis Suae, sedebitis et vos super duodecim sedes judicantes duodecim Tribus Israel. Neque enim plusquam duodecim Judices illa interni consessus curia non habebit, sed nimis duodenario nu-

mero quantitas universitatis exprimitur: quia quisquis stimulo Divini amoris excitatus, hic possessa reliquerit, illic procul dubio culmen judiciae potestatis obtinebit. Tu autem.

p. Amavit.

Lect. VI.

Hinc est enim, quod de sanctae Ecclesiae sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum Senatoribus terrae. Hinc Isaias ait: Dominus ad iudicium veniet cum senioribus populi sui. Hinc eisdem senioris Veritas non iam famulos, sed amicos denuntiat, dicens: Non jam dicam vos servos, sed amicos meos. Quos Psalmista intuens, ait: Mibi autem nimis honorati sunt amici tui Deus. Quorum dum celsitudinem cordis aspiceret, mundi gloriam, qua calce calcarent, protinus addidit: Nimis confortatus est principatus eorum. Ac ne paucos esse credemus, quos proficere usque ad summam tantae perfectionis agnoscimus; illieo adjunxit: Dic numerabo eos, et super arenam multiplicabuntur. Quos itaque nunc pro amore veritatis se se libenter humiliant, tot tunc in iudicio lampades coruscant. Tu autem.

p. Iste homo.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum.

Lectio VII.

Cap. 19.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te. Quid ergo erit Nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 10.

Apostoli dictis Domini haec reddunt, reliquisse se omnia, et cum ipso est. Quibus Dominus, cum sederit in maiestatis suae sede, sessuros super sedes duodecim, ac totidem tribus Israel iudicatores, spopondit; omnibusque, qui universa reliquerint propter nomen ejus, fructum centupli praemii reservatum: multos autem ex novissimis primos futuros, et ex primis futuros novissimos. Multa sunt, quae non sinunt nos simplici intellectu dicta Evangelica suscipere. Tu autem.

¶. Iste est.

Lect. VII.

Interpositis nonnullis rebus, quae ex natura humani sensus sibi contraria sunt, rationem quaerere coelestis intelligentiae admonemur. Apostoli dicunt, et sequi se Christum, et se omnia reliquisse. Quomodo igitur fiunt tristes, et quomodo metuunt dicentes, salvum esse neminem posse? Namque et ab aliis fieri poterat, si quid fecissent ipsi. Deinde cum fecissent, quare metus, vel unde susceptus est? Additur etiam in responsione Domini, haec apud homines impossibilia, possibilia apud Deum. Numquid apud hominem impossibilia erant, quae et Apostoli fecisse se gloriantur, et fecisse eos Dominus agnoscit? Tu autem.

¶. Sint lambi.

Lectio IX.

Omnis itaque hic sermo est spiritualis. Quid autem Dei virtuti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per eam regeneret? ut per

erucem vineat? ut per Evangelia adoptet? ut per resurrectionem ex morte vivificet? Quibus auditis Apostoli cito credunt, seseque omnia reliquisse profitentur. Sed hanc eorum obedientiam cito Dominus remuneratur, omnem difficultatem superioris quaestio[n]is absolvens, cum dicit: Vos, qui secuti estis me, in regeneratione judicabitis duodecim tribus Israel. Haec enim illa regeneratione est, quam Apostoli sunt secuti, quam lex indulgere non potuit, quae eos super duodecim thronos in judicandis duodecim tribubus Israel, in duodecim Patriarcharum gloria copulavit. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Die 2. Octobris.

7. Die infr. octav. fit de SS. Angelis Custodibus duplex cum com. octavae, et in 2. vesp. fit com. diei octavae S. Nyli, ant. *Similabo.*

Die 3. Octobris.

Dies octava S. Nyli, Ab. duplex, lect. 4. noct. de script. occur.

In II. Nocturno

Lectio IV.

D[omi]n[u]m Sermone S. Bernardi Abbatis.

Ser. 2. de S. Victore.

Gaudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia induxit hominem mundo, cuius multi salvarentur exemplo. Iterum dico gaudete, quod factus de medio appropriavit Deo, ut multa plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in Coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic infor-

mat ad vitam, illuc invitat ad gloriam. Factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum. Quid enim quaerat sibi, qui nullius eget? Tu autem.

¶. Honestum.

Lectio V.

Haec dies gloriosae migrationis ejus, dies letitiae cordis ejus: exultemus, et laetemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudemus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Nylus posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus: securus quidem sibi, sed nostri solitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. Tu autem.

¶. Amavit.

Lectio VI.

O Miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles, et imbecilles comilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et

spirituales nequicias tuis laudibus occupamur.
 Quam pium, quam dulce, quam suave, o Ny-
 le, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore
 mortis te canere, te colere, te precari! Nomen
 tuum, et memoriale tuum; favus distillans in la-
 biis captivorum, mel, et lac sub lingua eorum,
 qui tui memoria delectantur. Eja ergo fortis Atte-
 ta, dulcis patrona, advocate fidelis, exurge in
 adjutorium nobis; ut et nos de nostra ereptio-
 ne gaudemus, et tu de plena victoria glorieris.
 Tu autem.

s. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 49.

In illo tempore: dixit Petrus ad Jesum: Ec-
 ce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te:
 quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia S. Bernardi Abbatis.

Unde supra.

Ecce enim dixit, nihil in me sedet, sed cun-
 ceta in motu sunt, omnia nutant, fluctuant uni-
 versa. Postremo, ubi concupiscit adhuc caro ad-
 versus spiritum, spiritus adversus carnem, quid-
 nam hominis sedere videtur? Jam quidem sedet
 filius hominis in sede maiestatis: si quidem
 ascendens in Coelum sedet a dextris Dei. Sed,
 cum sederit, dictum est, hoc est, cum apparue-
 rit sedens, sicut Apostolus ait: Cum enim Chri-
 stus apparuerit vita vestra, tunc et vos appa-
 rebitis cum illo in gloria. Quid glorioius? ju-
 dicent nunc, et praejudicent superbiae filii, cum
 rege suo sedeant, qui sibi latera Aquilonis ele-
 git, transibimus, et ecce non erunt. Tu autem.

Lectio VIII.

In sedibus enim quies imperturbata est, in judicio dignitatis eminentia commendatur. Quis vero saecularis honor excogitari potest, qui non prorsus in tantae sublimitatis comparatione vilescat? Non nnius siquidem civitatis, aut populi, seu regionis unius, sed universitatis judices habent praesidere cum Christo. Nec solum homines, sed et ipsos Angelos judicabant, qui parentem ad modicum vaporem praesentis gloriae dignantes, et exsultantes, improperium Christi universis praeserunt titulis dignitatum. Tu autem.

p. Sint Iambi.

Lectio IX.

Illud ego vehementius arbitror admirandum, quod fideles magis in maximo, quam in modo videamini. Non enim difficile est ei dare centuplum in praesenti, qui datus est vitam aeternam in futuro. Sed quomodo, inquit, possunt haec fieri? Qua ratione accipit centuplum, qui nihil sibi relinquit ex omnibus? Mira novitas, sed ejus, qui nova facit omnia. Jugum tollens, invenit requiem; relinquens omnia centuplum habet. Noverat hoc et ille, qui loquebatur in Psalmo: Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, qui singis laborem in paecepto? An non factus in paecepto labor, onus leve, suave jugum, Crux inneta? Tu autem.

Te Deum.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Bartholomaei Abbatis.

Duplex Mai.

*Lect. I. Noct. Justus. De Com. Conf. non Pont.
Lectio IV.*

Bartholomaeus Rossani in Calabria nobili genere ortus Beatissimae Virgini, statim ac baptisma accepit, a piis parentibus oblatus est. Adhuc puer de eligendo vitae instituto sollicitus ab iisdem petit, ut vicino Monachorum Sancti Basillii Monasterio severiore disciplina tum maxime florenti traderetur: quod tandem summis precibus impetravit. Eo in loco sanctioris vitae tirocinium posuit, tenerum corpusculum vigiliis, et inedia affligens, ut Deo liberius vacaret. Aliquandiu ibi cōmoran̄t̄, perfectioris vitae desiderio incensus, patria, parentibus, ac bonis omnibus derelictis, ad Beatum Nylum concivem suum sanctitatis fama in Monasterio Serperi prope Cagliam eo tempore celebrem se contulit, a quo amantissime exceptus, monastico habitu indutus est. Eo magistro ac duce in virtutibus ita profecit, ut religiosae perfectionis exemplar absorlutissimum ab omnibus haberetur. Tu autem.

¶. Honestum.

Lectio V.

Illinc digressus. Beatum Nylum Romam ad sacra limina proficiscentem, moxque ad agrum Tusculanum comitatum est; ubi sanctus Abbas postquam novi Monasterii, quod Cryptae Ferratae dicitur, fundamenta jecit, beato fine decedens, Bartholomaeum suae perfectionis reli-

quit heredem. Tanti Patris , cuius, et res gestas fideliter conscripsit, sapientiam, ac virtutem aemulatus, huic Monasterio quartus ab illo Abbas vicesimum sextum annum vix agens praeficitur invitus. Tum sacerdotio initiatuſ virtutes, quibus pridem assueverat, impensis colere coepit, prae ceteris vero humilitatem, mansuetudinem, ac patientiam prope singularem. Abstinentia tanta fuit, ut solo pane, ac mollitis aqua leguminibus ad supremam utque aetatem parcissime usus sit. Quam asperam vivendi rationem vigiliis, manuumque labor reddebat duriorem. Multa in Deum charitate, multa item in Deiparam pietate exarsit, in cuius honorem Templum eidem monasterio contiguum erexit, quod solemni ritu a Joanne undevicesimo Romano Pontifice dedicandum curavit. Ibi psalmodia in meliorem ordinem redacta, aliquot ex multis cantica, quae ipse docte eleganterque in ejusdem praesertim Virginis laudem composuerat, adjecit; illudque elaboravit Typicon, quo ritus Italograeci cultores adhuc utuntur. Tu autem.

* Amavit.

Lectio VI.

Bartholomaei sanctitatis fama longe, lateque diffusa, plurimi ad eum confugiebant, ut animae, corporisque languoribus subsidia peterent, quos omnes consilio, et opera juvabat. Quae charitatis officia, quam grata Deo forent, variis, ut fertur, miraculis confirmatum est. Eadem sanctitatis fama complures viros Principes in illius venerationem traxit, ac prae caeteris Benedictum nonum Pontificem maximum,

qui Bartholomaeum non modo in Synodis Romae habitis assidere voluit, verum etiam litteris ad eum datis spiritualem, ac venerandum Patrem appellavit. Ejusdem sancti Viri monitis Salerni Princeps ad meliora excitatus, Cajetae Ducem, quem captivum tenebat, et libertate donavit, et ditione auxit ampliore. Tandem meritis, et prodigiis clarus, anno millesimo circiter sexagesimo quinto, aetatis suae octogesimo, in eodem Cryptae Ferratae Monasterio migravit ad Coelam. Tu autem.

p. Iste homo.

Lect. III. Noct. de Com. Abbat.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

In Festo Sancti Pacifici a S. Severino Conf.

Duplex

Oratio.

Largitor omnium bonorum Deus, qui Beatum Pacificum confessorem tuum, eximiae patientiae, et solitudinis amore decorasti, ejus nobis intercessione concede, ut per eadem vestigia gradientes eadem assequamur et praemia. Per Dominum.

In I. Nocturn. Lect. de scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Pacificus, Septempedae in Piceno nobilibus, piisque parentibus ortus, a primo aetatis dileculo indubia praebuit futurae Sanctitatis indicia. Quartum enim annum cum vix attigisset, mane sibi oblato pulmento cinerem saepe mi-

scebat. A puerilibus oblectamentis alienus, caeterorum puerorum consortia fugiens, domi unte sacras imagines, aut in Ecclesiis orare, vel aliis pietatis operibus incumbere, in deliciis habebat. Parentibus vita functis, ab avunculo, qui eum suscepserat educandum, praecipue vero duabus ancillis ejus, ceu vile mancipium, durissime habitus, objurgationes, ludibria, contemptus, miti semper animo tulit, eorumque omnia, in quibus viles foemellae peccaverant, tamquam auctor insimulatus, poenam alienae culpae humiliter alacriterque luebat. Tu autem.

¶. Honestum.

Lectio V.

Decimo septimo aetatis suae anno Franciscano Ordini inter Minores, quos observantes Reformatos vocant, nomen dedit in Conventu Foradi, et quae tirocinio, pie, sancteque ibi expleto, solemniter vovit, fidelis deinde usque ad mortem perfectissime reddidit Domino Deo suo. Paupertatis enim, ac obedientiae fuit eximus cultor. Castitatis autem, quam illibate servavit, vigil adeo rigidusque extitit custos, ut tybarum suarum ulceribus per seipsum secreto mederi consueverit, aliorum operam viro castissimo respuente, ne aliquam sui corporis partem alteri ostenderet denudatam. Homilitate, patientia, solitudine summopere enituit. Austeritatibus ab Instituto praescriptis, jejunia, flagella, cilicia, vigilias adjecit, et cum poenitentia vitae candom usquequaque conjuoxit. Tu autem.

¶. Amavit.

Lection VI.

Divino, praesertim cum Sacrum faceret, sic aestuabat amore, et estasim patiens, in aera, facie ipsius interim coruscante, frequenter elevaretur. Spiritu profetiae, aliisque charismatum donis fuit mirifice decoratus, inter quae memorabile illud fertur, quod Menochiae flumen imbre recenter auctum, aquis hinc inde divisis, sicco transivit vestigio. Signis denique, et virtutum fama praeclarus, ultimo morbo in Conventu Septempedano corripitur; quo patientis sime tolerato, et Ecclesiae Sacramentis miro devotionis aestu suceptis, cum sublevatis oculis in Coelum gratias Omnipotenti Deo pro universis beneficiis ejus egisset, manibus supra petitus complicatis in formam Crucis, obdormivit in Domino, anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo primo, aetatis suae sexagesimo octavo. Viam universae carnis ingressus magis ac magis miraculis claruit; eumque Pius VI. Pontifex Maximus Beatorum numero adscripsit. Eumdem vero novis fulgentem signis Gregorius Papa XVI. anno millesimo octingentesimo-trigesimo nono solemini ritu Dominica Sanctissimae Trinitatis in canonem Sanctorum retulit. Tu autem.

M. Iste homo.

In III. Nocturno. Hom. in Evang. Sint Iumbi vestri.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo Immaculatae Conceptionis
Beate Mariae Virginis.

Duplex primae classis cum octava.

Ad Vesp. Ant. Sicut lilyum. cum reliq. de Laud.

Psal. ut in Officio parvo.

Capitulum. *Prov. 8.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum,
antequam quidquam faceret a principio. Ab ae-
terno ordinata sum, et ex antiquis antequam ter-
ra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam con-
cepta eram.

Hymn. Ave Maris Stella. ut in Brev.

*v. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae
Mariae Virginis.*

*v. Cujus vita inclita cunctas illustrat Eccle-
sias.*

Ad Magnificat.

*Ant. Beata Dei genitrix Maria Virgo per-
petua, templum Domini, Sacrum Spiritus San-
cti sola sine exemplo placasti Domino nostro
Iesu Christo, Alleluja.*

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Concep-
tionem dignum Filio tuo habitaculum praepa-
rasti, ejus intercessione concede, ut eorū et cor-
pus nostrum immaculatum Tibi, qui eam ab
omni labe præservasti, fideliter custodiamus. Per
eundem Dominum nostrum etc.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Immaculatam Conceptionem Virginis Mariae

>

celebremus: * Christum ejus Filium adoremus
Dominum.

Psal. Venite exultemus.

Hymn. Quem terra, pontus, sidera. *ut in Brev.*
In I. Nocturno.

Ant. 1. Multae filiae congregaverunt divi-
tias, tu supergressa es universas.

Psal. ut in Offic parvo.

Ant. 2. Manus Domini confortavit te, et
ideo eris benedicta in aeternum.

Ant. 3. Noli metuere non morieris: non
enim pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est.

v. Deus praecinxit me virtute.

v. Et posuit immaculatam viam meam.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio I. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodigi: primogenita
ante omnem creaturam. Ego feci in coelis, ut
oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi
omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et
thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli
circuvi sola: et profundum abyssi penetravi: in
fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti,
et in omni populo, et in omni gente primatum
habui: et omnium excellentium, et humilium cor-
da virtute calcavi: et in his omnibus requiem
quaesivi, et in hereditate Domini morabor. Tunc
praecepit, et dixit mibi Creator omnium: et qui
creavit me, requievit in tabernaculo meo, et di-
xit mibi: In Jacob inhabita, et in Israel heredi-
tare, et in electis meis mitte radices. Tu autem.

v. Quae est ista, quae ascendit sicut auro-

ra consurgens, * Pulerha ut luna, electa ut sol?

¶. Quasi arcus resulgens inter nebulas, et quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut luna.

Lectio II.

Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamonum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbaeus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mistum odor meus. Tu autem.

¶. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper rivos aquarum, * Cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus.

¶. Quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Cujus.

Lectio III.

Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores

mei fructus honoris , et honestatis. Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae, et veritatis: in me omnis spes vitae et virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini : Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Memoria mea in generationes saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sicut. Qui audit me , non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt. Tu autem.

v. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, * Quia cum essem parvula , placui Altissimo.

v. Fecit mihi magna , qui pontens est , et sanctum nomen eius. Quia.

Gloria Patri. Quai.

In II. Nocturno.

Ant. 4. Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dominus protector meus.

Ant. 2. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. 3. Fundatur mons Sion exultatione universae terrae, latera aquilonis , civitas Regis magni.

v. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

v. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Lect. IV.

Lib. 2. sub init.

Ex libro S. Ambrosii Episc. de Virginibus.

Sit vobis tanquam in imagine descripta virginitas , vitaque beatae Mariae : de qua velut

in speculo resulget species castitatis , et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi tanquam in exemplari magisteria expressa probitatis , quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeat, ostendunt. Primus discendi ardor , nobilitas est magistri. Quid nobilis Dei matre ? Quid splendidius ea , quam splendor elegit? Quid castius ea , quae corpus sine corporis contagione generavit ? Tu autem.

¶. Fundamenta ejus in montibus sanctis : * Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

¶. Gloriosa dieta sunt de te Civitas Dei. Diligit.

Lectio V.

Nam de caeteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis , verbis gravis , animi prudens , loquendi parcior , legendi studiosior , non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens : intenta operi , verecunda sermone , arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere : nullum laedere, bene vel le omnibus , assurgere majoribus natu , aequalibus non invidere , fugere jactantiam, rationem sequi , amare virtutem. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae , speculum sine macula.

¶. Hortus conclusus soror mea sponsa , hortus conclusus , fons signatus. Candor.

Lectio VI.

Quando ista vel vultu laesit parentes? quan-

do dissensit a propinquis? quando fastidivit humiliem? quando derisit debilem? quando vitavit inopem? Eos solos solita coetus virorum invitere, quos misericordia non erubesceret, neque praeteriret verecundia. Nihil torvum in oculis, nihil in verbis procaz, nihil in actu inverecundum. Non gestus fractior, non incessus solutior, non vox petulantior: ut ipsa corporis species simulacrum fuerit mentis, figura probitatis. Tu autem.

¶. Beatam me dicent omnes generationes, *
Quia ancillam humilem respxit Deus.

¶. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concipivit. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Antiph. 1. Ave gratia plena, Dominus tecum.

Antiph. 2. Venite, et videte, et narrabo, quanta fecit Deus animae meae.

Antiph. 3. A dextris est mihi Dominus ne commovear: propter hoc dilatatum est cor meum.

¶. Elegit eam Deus et praecelegit eam.

¶. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham genuit Isaac; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Cons. Evang. c. 1.

Matthaeus Evangelista sic orsus est: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit generationem Christi secundum carnem se suscepisse nar-

randam. Secundum hanc enim Christus filius hominis est: quod etiam se ipse saepissime appellat commendans nobis quid misericorditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna et aeterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Propheta intelligatur: Generacionem ejus quis enarrabit? Tu autem.

¶. Signum magnum apparuit in coelo, Mallei amicta Sole, et luna sub pedibus ejus, * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

¶. Filia Sion tota formosa et suavis est. Et in capite.

Lectio VIII.

Exequitur ergo humanam generationem Christi Matthaeus, ad Abraham generatores commemorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjugio Mariæ separandum putaret, quod non ex ejus concubitu, sed virgo peperit Christum. Hoc enim exemplo magnifice insinuauerat fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu: præsertim quia nasei eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est. Tu autem.

¶. Benedixit te Dominus in virtute sua, * Quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

¶. Hodie nomen tuum ita magnificavit Domi-

nus, ut non recedat laus tua de ore hominum.
Quia. Gloria Patri. Quia.

*Lectio IX.**Cap. 2.*

Cum autem evidenter dicat Apostolus Paulus, ex semine David secundum carnem Christum: ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse dubitare utique non debemus. Cujus seminae, quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron; firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Haebraeorum etiam mystica unctione figurabatur, idest chrisma; unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidissima significatione praenuntiatum. Tu autem.

Te Deum.

AD LAUDES.*Et per Horas.*

Antiph. 1. Sicut lilyum inter spinas, sic amica mea inter filias.

Antiph. 2. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. 3. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Antiph. 4. Benedicta es tu, filia, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Antiph. 5. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honoriscentia populi nostri.

*Capitulum.**Prov. 8.*

Dominus possedit me in initio viarum suarum,

antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Non dum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

¶. Immaculata Conceptio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

¶. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus.

Antiph. Ait Dominus Deus ad serpentem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Alleluja.

Oratio. Deus, qui per immaculatam, *ut supra.*

Ad Primam.

In ¶. br. dicatur. Qui natus es de M. V.

Ad Tertiam.

Antiph. Dilectus meus.

Capitulum ut ad Laudes.

¶. br. Deus * praecinxit me virtute. Deus.

¶. Et posuit immaculatam viam meam. Praecinxit. Gloria Patri. Deus.

¶. In hoc cognovi quoniam voluisti me.

¶. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Antiph. Tota pulchra es.

Capitulum.

Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam, eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

¶. br. In hoc cognovi * Quoniam voluisti me.
In hoc.

¶. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Quoniam. Gloria Patri. In hoc.

¶. Elegit eam Deus et praeelegit eam.

¶. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Antiph. Tu gloria.

Capitulum.

Prov. 8.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

¶. br. Elegit eam Deus * et praeelegit eam.
Elegit.

¶. In tabernaculo suo habitare fecit eam. Et praeelegit. Gloria Patri. Elegit.

¶. Diffusa est gratia in labiis tuis.

¶. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, praeter Antiph. ad Magnif.

Antiph. Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo : ex te enim ortus est sol justitiae Christus Deus noster, qui solvens maledictionem dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam semperitnam. Alleluja.

Die 9. Decembris.

Secunda infra Oct. semid. Omnia ut in Festo.

In I. Nocturno. Lect. de script. occ.

In II. Nocturno.

Sermo S. Epiphanii Episc.
Or. de laud. S. Mariae Deip.
Lectio IV.

Quid dicam? et quid proloquar? Quo pacto beatam praedicabo gloriae radicem? Solo enim Deo excepto, cunctis superior existit; natura formosior est ipsis Cherubim, Seraphim, et omni exercitu angelico: cui praedicandae coelestis ac terrena lingua minime sufficit, imo vero nec Angelorum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, honorem protulerunt. Laetabantur vero Angeli, tanquam ipsi duntaxat Deum habent; quibus Sanctissima Virgo superior facta, Deum habitantem in coelis concepit in terra, ut hac ratione exercitus Angelorum traberet in terram, et versaretur cum hominibus. Ipsa enim est coeli et terrae mediatrix, quae unionem naturaliter peregit. Tu autem.

¶. Fundamenta.

Lectio V.

O Beata Virgo, columba pura et sponsa coelestis Maria, coelum, templum et thronus Divinitatis, quae coruscantem in coelo et in terra solem habes Christum; nubes lucida, quae fulgor de caelo lucidissimum ad illuminandum mundum deduxisti Christum. Nubes coelestis, quae tonitrum Spiritus Sancti in se ipsa reconditum deduxit in mundum, et imbre Spiritus Sancti in universam terram, ad producendum fidei fructum, cum impetu demisit. Ave gratia plena, porta coelorum, de qua Propheta vaticinatus est his verbis: Ecce porta clausa, et nullus ingredietur per eam, nec egredietur, prae-

ter quam Dominus Deus solus ; et erit porta clausa duci , quia dux ipse vocabitur , et in ipsum sperabunt omnes gentes. De hac porta etiam in Canticis Prepheta decursu orationis plane et aperte proloquitur iaclamans: Hortus conclusus , soror mea sponsa , hortus conclusus , fons signatus. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Angeli accusabant Eam ; nunc vero Mariam gloria prosequuntur , quae mulierum infirmitatem vere gloriosam reddidit ; quae lapsam Eam erexit , et Adamum e paradiſo dejectum in coelos misit ; quae paradiſum clausum aperuit, et per latronem rursum Adamum complantavit. Per te enim , o Virgo , medius obstruktionis paries inimicitias dissolvit ; per te pars coelestis donata est mundo; per te homines facti sunt Angeli ; per te homines appellati sunt amici , servi et filii Dei ; per te homines meruerunt esse conservi Angelorum , et cum eis familiariter conversari ; per te notitia coelestis a terra transmittitur in coelos; per te homines fiduciam habent in coelo erga Altissimum ; per te Crux resplenduit per universam terram , in qua quidem cruce pependit filius tuus Christus Deus noster ; per te mors conculeatur, et spoliator infernus. Tu autem.

¶. Beatam me dicent.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 1.
Liber generationis Jesu Christi filii David ,

filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. I. com. in Matth. in init.

In Isaia legimus : Generationem ejus quis enarrabit ? Non ergo putemus Evangelistam Prophetae esse contrarium ; ut quod ille impossibile dixit effatu , hic enarrare incipiat: quia ibi de generatione divinitatis , hic de incarnatione est dictum. A carnibus autem coepit, ut per hominem Deum discere incipiamus. Filii David filii Abraham. Ordo praeposterus , sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham , et postea David, rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur. Tu autem.

¶. Signum magnum.

Lectio VIII.

Ideo autem ceteris praetermissis , horum filium nuncupavit , quia ad hos tantum facta est de Christo re promissio. Ad Abraham : In semine , inquit , tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam sanctorum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit : ut qui propter peccatores venerat , de peccatoribus nascens , omnium peccata deleret. Unde et in consequentibus Ruth Moabitis ponitur , et Bethsabee uxor Uriae. Tu autem.

¶. Benedixit te Dominus.

Lectio IX.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objevit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, car Evangelista Matthaeus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellarat Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, praeceptum, ut si frater aut propinquus absque liberis mortuus fuerit, alius accipiat uxorem ad suscitandum semen fratris, vel propinqui sui. Joseph virum Mariae. Cum virum audieris, suspicio tibi non subeat nuptiarum: sed recordare consuetudinis Scripturarum, quod sponsi viri, et sponsae vocentur uxores. Tu autem.

Te Deum.

Die 40 Decembris.

Ubi non celebratur Festum cum Missa et Off. prop. Translat. almae Domus Lauretanae B. M. V. fit de tertia die infra Octavam Concepcionis Semidupl. Off. ut in Feste: Lectiones I. Noct. de Scrip. occ.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Thomae Archiep. Valentini.

In Concept. B. M. V.

Lectio IV.

Non est facta in pondere et mensura Virgo. Omnibus dedit, omnia replevit. Et quemadmodum sol justitiae Christus Deus noster ori facit lumen suum super bonos et malos: sic lumen indeficiens Virgo sacratissima, radios evibrans misericordiae suae, omnibus indifferenter

sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Omnibus omnia facta est: sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debitricem se fecit; omnibus misericordiae suorum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam, denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanae substantiam. Tu autem.

¶. Fundamenta ejus.

Lectio V.

O lampas lucidissima, quantos laetificasti, quando divino splendore illustrata in utero matris immaculata apparuisti! Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Merito epithalamii praecendor ille a longe in ortu tuo, te intuitus: quae, inquit, est ista quae progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Sicut aurora valde rutilans in mundum prodiisti, o Maria, quando veri solis fulgore adumbrata in Conceptione tua immaculata fuisti. Ipse enim sol justitiae de te processurus, ortum tuum quadam matutina irradiatione praeveniens, in te suae lucis radios copiosissime transfudit, quibus potestates tenebrarum, quas Eva produxerat, in fugam convertisti. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Tu pulchra ut luna diceris, eique non im-

merito compararis ; illa enim omnium astrorum sola , soli simillima ; comparatione et candore venusta, inter millia astrorum Deo assistentium, omnigena puritate in coelo gloriosa praefulges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et pulchrior luna , quia tota pulchra es , et maculae neque originalis neque actualis umbra non est in te. Tu electa es , ut sol. Ille , inquam , sol, solis conditor , ille electus est ex millibus viorum ; tu electa ex millibus seminarum. Tu terribilis , ut castrorum acies ordinata. An non horruerunt principes tenebrarum , quando videbunt praeter morem immaculate conceptam, armatura omni fortiore instructam contra se procedere feminam ? Quin et in animatione tua acies validas spiritualium Virtutum , et innumerabilium beatorum spirituum militiam delegatam fuisse nullatenus ambigimus; utpote qui custodirent lectulum Salomonis purissimum, ne preparatum aeterno Regi hospitium alienus hospes invaderet. Tu autem.

¶. Beatam me dicent.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 4.

Liber generationis Jesu Christi filii David , filii Abraham : Abraham genuit Isaac ; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Expos. Evang. secund. Luc. Cap. III.

Ideo istos duos generis auctores Evangelista de legit : unum qui promissum accepit de congregatione popolorum : alterum , qui de gene-

ratione Christi oraculum consecutus est. Et ideo licet ordine sit sucessionis posterior, prior tamen quam Abraham in Domini generatione describitur; quia plus est promissum accepisse de Christo, quam de Ecclesia; quoniam Ecclesia ipsa per Christum. Ergo unus princeps generis secundum carnem, alter princeps generis secundum spiritum: alter secundum seminis gratiam, alter secundum populorum fidem; potior enim qui salvat eo qui salvatur. Et ideo David filius dicitur: Liber generationis Jesu Christi filii David. Ejus enim primo loco debuit filius dici, cui dari filius est promissus; licet Apostolus etiam Abrahae Christum dicat esse promissum. Abrahae enim dictae sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit: et seminibus, tanquam in multis, sed sicut in uno: et semini tuo, qui est Christus: ut alteri proprietas generationis, principatus alteri deferatur. Tu autem.

*. Sigillum magnum.

Lectio VIII.

Illi delatum est, ut Jesus ejus filius dicetur: huic quasi principi, familiae gentiumque praerogativa servatur; ut ad Abram generationis Dominicæ manaret exordium. Qui enim fidei auctor est, ipsum adserere Scriptura quoque debuit divinae generationis auctorem. Unde et Lucas ad Deum putavit originem ejus esse referendam; quod verus Christi generator Deus sit, vel secundum veram generationem pater, vel secundum lavaci regenerationem mystici munera auctor. Et ideo non a primo ge-

nerationem ejus coepit describere ; sed posteaquam haptismum ejus explicuit , auctorem omnium Deum per baptismum cupiens demonstrare , Christum quoque a Deo ordine manasse successionis adseruit : universa contexens, ut et secundum naturam , et secundum gratiam , et secundum carnem Dei filium demonstraret. Tu autem.

B. Benedixit te.

Lectio IX.

Quod vero per Salomonem Matthaeus generationem derivandam putavit , Lucas vero per Nathan: alter regalem, alter Sacerdotalem Christi familiam videtur ostendere. Quod non ita accipere debemus , quod alterum altero verius : sed alter alteri pari fide et veritate concordet. Fuit enim vere et secundum carnem regalis et sacerdotalis familiae : rex ex regibus, sacerdos ex sacerdotibus , licet oraculum non de carnisibus , sed de coelestibus exprimatur; quoniam et rex in Dei virtute laetatur , cui judicium a Patre rege desertur , et sacerdos est in aeternum , secundum quod scriptum est: Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Bene igitur uterque tenuit fidem , ut Matthaeus per reges ductam originem comprobaret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmis- sam in Christum seriem generis dedueendo, sanctiorem ipsam originem declararet. Tu autem.

Te Deum.

Die 44. Decembris.

*Officio et Missae S. Damasi P. additur Com-
mem. Immac. Conceptionis.*

Die 12. Decembris.

Quinta infra Oct. semid. Omnia ut in Festo.

In I. Nocturno. Lection. de scriptura.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

De duodecim praerogativis B. V. Mariae.

Lectio IV.

Mulier, inquit, amicta sole. Plane amicta lumine tanquam vestimento. Non percipit forte carnalis; nimurum spirituale est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! Quam proxima, immo quam intima fieri meruisti, quam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis cum substantia carois, et vestit ille te gloria suae majestatis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum, nec alium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in coelo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari.

Tu autem.

x. Fundamenta ejus.

Lectio V.

In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim. Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe larius micans, ornet eas potius quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, cir-

cumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Nimirum laeva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas aestimet gemmas, quis stellas nominet, quibus Mariae regium diadema compactum est? Supra hominem est coronae hujus rationem exponere, indicare compositionem. Mili sane singularis rutilat fulgor, primo quidem in Mariae generatione; secundo in Angelica salutatione: tertio in Spiritus superventione; quarto in filii Dei inenarrabili Conceptione. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex regibus orta; quod ex semine Abrahæ; quod generosa ex stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus noscitur esse concessa, quod longe ante eisdem Patribus coelitus repromissa; quod mysticis praesignata miraculis; quod oraculis praenuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccae areae maduit; hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quae nulli unquam patuit, praesignabat. Hanc denique præ certe-ris Isaias nunc virgam de radice Jesse orituram praenunciabat; nunc evidentius virginem parturam. Merito signum hoc magnum in coelo apparuisse scribitur, quod tanto ante de coelo noscitur fuisse promissum. Tu autem.

¶. Beatam me.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth. post init.

Auditu quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendendi, Patrique per omnia coaequalis, per Virginis ad nos venit uterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abraham; et quid dico David et Abraham? Etiam illas, quod magis stupendum est, foeminas, quas paulo ante memoravi. Haec igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspicaris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus et dilectus filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo Patrem faceret ipsum Deum. Ta autem.

*. Signum magnum.

Lectio VIII.

Vides ab ipso statim principio; quam laeta sint haec nuntia. Quod si ambigis de his quae ad tuum spectant honorem, ab iis quae illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficultius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia fi-

lius Dei filius sit et David , et Abrahae , du-bitare jam desine , quod et tu qui filius es A-dae , futurus sis filius Dei. Non enim semeti-psum ita humiliasset , nisi nos esset exaltatu-rus. Natus est enim secundum carnem , ut tu nascerere spiritu : natus est ex muliere , ut tu desineres filius esse mulieris. Tu autem.

M. Benedixit te.

Lectio IX.

Propterea duplex facta generatio est , haec scilicet nostrae similis , illa nostram eminenter excedens. Quod enim natus ex foemina est , et nobis competit · quod vero non ex sanguine , neque ex voluntate carnis , aut viri , sed ex Spiritu Sancto , aliam nobis sublimiorem , fa-turamque , et spiritu consequendam generatio-nem promittit. Sed alia quoque omnia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptismata pro-fecto tale suscepit , quod haberet quidem ali-quit veteris , haberet et novi. Quod enim ba-ptizatus est a Prophetā , expressit vetus : quod autem descendit Spiritus , adumbravit novum. Tu autem.

Te Deum.

Die 13. Decembris.

*Officio et Missae S. Luciae V. M. add.
Comm. Immac. Concept. B. M. V.*

Die 14. Decembris.

*Sept. infr. Oct. Immac. Concept. semidupl.
Omnia ut in Festo.*

In I. Noct. lect. de ser. oce.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Damasceni
Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

Lectio IV.

Cum homo per immensam Dei bonitatem in rerum naturam edendus esset, in primis coelum extenditur, substernitur terra, suis mare terminis clauditur, ceteraque omnia, quibus utraque complenda essent, in universi ornatu una produlta sunt. Tum postremum homo, regio culta in paradiſo velut in virtutis schola ponitur; ac nisi violasset praeceptum, a vitali illo loco nunquam exsulasset: cumque expers indumenti esset, nisi divinis consiliis obstatisset, haudquaque in multis variisque affectionibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monarchiae loco pluria numina coletet. Cunctis itaque, ut verbo expediam, interitioni deditis, miserante Deo, ne quem suis ipse manibus formasset, in nihilum cederet penitusque aboletur, coelum aliud novum, terramque ac mare fabricat, in quibus propensiōri consilio humānum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Istaec porro est beata multipliciterque celebranda Virgo. Tu autem.

*. Fundamenta ejus.

Lectio V.

O rem miram! Coelum quidem est, cum vent ex penitissimis virginitatis thesauris Solem justitiae proferat: terra vero, ceu quae ex intemeratis lumbis vitae spicam edat: mare tandem, utpote quae ex uteri sui sinu spiritalem margaritam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui

capi nequit, creatura eluxit: universorum Regis regalis aula parata est, ejus qui incomprehensibilis est, ratione utens diversorum instrumentum. Quam mundus iste magnificus est! Quam stupenda creatio, quae virtutum arboribus venustatem habet, castitatis odore fragrat, sensorum splendoribus claret, cunctisque bonis aliris nulla penuria fruitur: digna denique prorsus est, in qua Deus ad homines veniens inhabilit! Quinimo, inquit, mundus anterior quam maxime est admirabilis. Tum enim, cum creatta sunt sidera, laudaverunt me voce magna Angeli mei, et praedicaverunt: nihil vero sic Deo decens gratumque fuit, uti sancta, omnibusque modis miranda Virgo. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

O indulgentiae demissionem! Qui eximie bonus est, proprii figmenti proles audire non renuit, amore captus illius, quae creatis omnibus speciosior est, illam amplexus, quae coelestibus virtutibus dignitate praeit. De hac itaque summe admirabilis Zacharias ait: Gaude et laetare, filia Sion, quia ecce venio, et habitabo in medio tui, dicit Dominus. Sed et beatissimus Joël de eadem, ut quidem existimo, ita propemodum noscitur clamare: Confide terra, gaudie et laetare, quia magnificavit Dominus ut faceret tibi. Terra namque est, in qua sacratissimus Moyses umbraticae legis calceamentum solvere ob gratiae commendationem iussus est. Terra est, in qua ille carne fundatus a spiritu canitur, qui fundat terram super sta-

bilitatem suam. Terra est , in qua nulla peccata e nata spina ; secus vero per cuius germen illud potius evulsum est. Terra est , non uti prior maledicta , ac cuius fructus spinis a tribulis horrescant ; sed super quam benedictio Domini fuit , et cuius fructus ventris benedictus , ut sacro dictum est oraculo. Tu autem.

¶. Beatam me.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. 4.

Liber generationis Jesu Christi filii David , filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Cujus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur ? Quia totius scilicet dispensationis caput , radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moses librum coeli appellavit , ac terrae, cum certe non de coelo solum terraque loqueretur, sed de cunctis quae inter ista subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit. Tu autem.

¶. Signum magnum.

Lectio VIII.

Qua vero de causa non eum ante filium Abrahae, et postea filium David nuncupavit ? Non, sicut opinantur aliqui , ab inferioribus volens ad superiora descendere. Ceterum fecisset, quod fe-

cit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris et gloriae, ob ipsius quoque temporis spatia junctora. Etsi enim utriusque promiserat Deus, sed tamen illud, quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum et recens ab omnibus celebrabatur. Tu autem.

s. Benedixit te.

Lectio IX.

Ipsi namque Judaei dicunt: nonne ex semine David, et Bethlehem castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahae; sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Neo ipsi solum, verum etiam Deus; nam et Ezechiel, et alii Prophetae dicunt, David surrectum esse eis, atque venturum; non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium; et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem. Tu autem.

s. Te Deum.

Die 15. Decembris:

Octava Immaculatae Concept. B. M. V. Duplic.

Omnia ut in Festo.

Lect. I. Noct. de scr. occ. Verum occurrente Feria IV. Quatuor Temporum Ego Sapientia, ut in Festo Dedic. S. Mariae ad Nives, die V. Augusti.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

*Homilia 2. super Missus est.**Lectio IV.*

Laetare , pater Adam , sed magis tu , o Eva mater , exulta , qui sicut omnium parentes , ita omnium fuistis peremptores ; et quod infelius est , prius peremptores , quam parentes. Ambo , inquam , consolamini super filia , et tali filia ; sed illa amplius , de qua malum ortum est prius , cuius opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus , quo jam tollatur opprobrium , nec habeat vir quid causetur adversus foeminam ; qui utique , dum se imprudenter excusare conaretur , crudeliter illam accusare non cunctatus est , dicens : Mulier , quam dedisti mihi , dedit mibi de ligno , et comedи. Propterea curre , Eva , ad Mariam ; curre mater ad filiam ; filia pro matre respondeat : ipsa matris opprobrium auferat; ipsa patris pro matre satisfaciat : quia ecce si vir cedidit per foeminam , jam non erigitur nisi per foeminam. Tu autem.

¶. Fundamenta ejus.

Lectio V.

Quid dicebas , o Adam ? Mulier , quam dedisti mihi , dedit mihi de ligno , et comedи. Verba malitia sunt haec , quibus magis augeas , quam deleas culpam. Verumtamen Sapientia vicit malitiam , cum occasionem veniae , quam a te Deus interrogando elicere tentavit , sed non potuit , in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe foemina pro foemina ,

prudens pro fatua , humilis pro superba; quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis , dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae , et comedi ; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam , super omnes foeminas admirabilem , parentum reparatricem , posterorum vivificatricem ! Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur , quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : ipsa conteret caput tuum. Cui haec servata victoria est , nisi Mariae ? Ipsa proculdubio caput contrivit venenatum , quae omnimodam suggestiōnem tam de carnis illecebra , quam de mentis superbia deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat , eum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet ? Noverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem , fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum legerat promisisse , et ita videbat congruere , ut qui vicerat per foeminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajebat : Mulierem fortem quis inveniet ? Quod est dicere : si ita de manu fe- minae pendet et nostra omnia salus , et in-

nocentiae restitutio , et de hoste victoria ; fortis omnino necesse est ut provideatur, quae ad tantum opus possit esse idonea. Tu autem.

s. Beatam me.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David , filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra paulo post.

Duo sunt, quae pariunt quaestionem. Unum, quae causa sit , ut in generationum catalogo Virgo sileatur ; alterum vero , qua ratione Joseph memoretur , cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim et unum abundare , et alterum deesse. Quid ergo dicemus ? quod utique primum illud necesse fuerit memorari , quemadmodum ex David Virgo descendenter. Unde hoc itaque disceimus ? Audi ad Gabriel loquentem Dominum : Vade ad Virginem desponsatam viro , cui nomen Joseph , ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius , cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognoscas ? Tu autem.

s. Signum magnum.

Lectio VIII.

Non erat mos apud Hebraeos generationum catalogum per foeminas texere. Ut ergo et monrem custodiret , neve in ipso statim principio videretur antiqua destruere ; et nobis Virginem certius indicaret ; parebtes ejus reticens, alque

maiores, de Joseph generatione non tacuit. Si-
ve enim haec fecisset in Virgine, novitatis non
effugisset invidiam; si vero Joseph reticuisse-
set, non agnosceremus, ex qua tribu Virgo subsisteret.
Ut ergo et nos discerneremus, quae esset Ma-
ria, vel unde, et consuetudo legis permaneret
immobilis, generationum catalogum usque ad
sponsum ejus perduxit, ac de domo illum Da-
vid esse monstravit. Tu autem.

¶. Benedixit te.

Lectio IX.

Hoc enim declarato, illud quoque pariter o-
stendit, quod scilicet inde esset et Virgo; quia
utique nequaquam justus iste pateretur uxorem
sibi aliunde, quam unde lex praecipiebat, eli-
gere. Possumus vero aliam quoque et altiorem
quidem proferre rationem, ob quam parentes
Virginis praetermissi sunt. Sed quae ea est? No-
luit Evangelista recenti adhuc tempore novi il-
lius admirandique partus, Judaeis esse mani-
festum, quod Christus natus fuisse ex Virgine.
Neque proprius noster hic sermo est, sed
a nobis de Patrum, atque insignium virorum
traditione susceptus. Tu autem.

Te Deum.

*Iis in locis, in quibus Offic. Immac. Con-
cept. B. M. V. recitatur in Sabbatis, erit hoc
idem quod in Festo, ritu semid. Lect. 1. Noct.
de scr. 2. vero et 3. Noct. ut supra per Oct.
adnotantur, nimirum mensibus.*

Januario, et Februario.

Ut in secund. die infr. Oct. IX. Decembris.

Martio, et Aprili.

Ut in tertia die infr. Oct. X. Decembris.

Majo, et Junio.

Ut in quinta die infr. Oct. XII. Decembris.

Julio, et Augusto.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joannis Damasceni.

Serm. 4. in Nativit. B. M. V.

Lectio IV.

O Joachim et Annae sanctissima filia, quae principatibus et potestatibus, ignisque maligni telis latuisti: quae in Spiritus thalamo versata es, et sine macula custodita, ut Sponsa Dei, naturaque Dei mater es! O sacratissima filia, quae in maternis ulnis cerneris, apostatisque virtutibus formidabilis es! O sacratissima filia, quae matris uberibus lactaris, atque ab angelis undique cingeris! O cara Deo filia, parentum decus, quam ut abs te vere dictum est, generationes omnes beatam dicent! O digna Deo filia, humanae venustas naturae, primigeniae parentis Evaem emendatio! Tuo namque partu, quae ceciderat erecta est. O sacrosancta filia, seminarum gloria! Quamvis enim prima Eva praevaricationis rea extiterit, ac per eam mors, dum illa serpenti adversus primam parentem inserviret, ingressa sit: attamen Maria divinae obsequens voluntati deceptorem anguem ipsa decepit, ac mundo immortalitatem invexit. Tu autem.

x. Fundamenta ejus.

Lectio V.

Vere res omnes conditas dignitate antecelluisti. Nam ex te sola summus ille opifex partem

assumpsit, massae nostrae primitias. Caro ejus ex tuis sanguinibus concreata fuit. Quin Deus ex tuis mamillis lac suxit, tuaque labia Dei labiis cohaeserunt. O miracula, mentis captum et sermonem excedentia! Dignitatem tuam prae-cognoscens universorum Deus, te proinde dilexit, dilectamque praedestinavit, atque extremis temporibus produxit, ac Deiparam matrem, cuique Filii ac Verbi nutritiam fecit. Laetare, beata Anna, quod feminam pepereris. Haec enim femina Dei mater natura est, porta lucis, fons vitae, et seminarum crimen abolebit. Hujus feminae vultum deprecabuntur omnes divites plebis. Femipam hanc reges gentium munieribus oblatis adorabunt. Hanc feminam Deo universorum Regi offeres, virtutum tanquam simbriis aureis circumamicta elegantia, sanctique Spiritus gratia ornatam, cujus gloria ab intus. Tu autem.

¶. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

O divinum, vivumque simulacrum, cuius conditor Deus pulchritudine delectatus est, quod mentem quidem divinitus gubernatam habet, Deoque soli addictam; cupiditatem vero omnem, ad id quod solum expetendum est, et amore dignum intentam; iram autem contra peccatum dumtaxat, ejusque parentem. Vitam natura potiorem habebis. Habebis autem non tibi ipsa: quippe quae non tui ipsius causa genita sis. Quocirca Deo hanc habebis, cuius gratia in mundum prodiisti, ut orbis universi saluti obse-quaris; Deique antiquum consilium, nimirum

incarnationis Verbi, ac nostrae deificationis, per te impleatur. Appetitus tuus divinis sermonibus nutritetur, hisque pinguesces tanquam oliva fructifera in domo Dei, tanquam lignum plantatum secus decursus aquarum Spiritus, tanquam vitae lignum, quod fructum vitae dedit praefinito suo tempore; Deum scilicet incarnatum, et aeternam universorum vitam. Cogitatum omnem alumnum habens et animae proficuum, ac supervacaneum omnem et animis exitiosum prius reprobans, quam eum degustes. Tota thalamus Spiritus, tota civitas Dei vivi, quam laetificant fluminis impetus, Sancti inquam Spiritus gratiarum fructus. Tota pulchra, tota Deo propingua; haec enim Cherubim superans, et super Seraphim erecta, proxima Deo exstitit. Tu autem.

a. Beatam me dicent.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

Cap. 4.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham autem genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. I. Comm. in Matth.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum obiecit nobis Julianus Augustus de dissonantia Evangelistarum, cur Evangelista Matthaeus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellaret Heli: non intelligens consuetudinem Scripturarum, quod alter secundum naturam, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim

hoc per Moysen , Deo jubente , praeceptum , ut si frater aut propinguus absque liberis mortuus fuerit , alius accipiat uxorem ad suscitantum semen fratris vel propinquai sui. Tu autem.

¶. Signum magnum.

Lectio VIII.

Joseph virum Mariae. Cum virum audieris , suspicio tibi non subeat nuptiarum : sed recordare consuetudinis Scripturarum , quod sponsi viri , et sponsae vocentur uxores. Et a transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes quatuordecim. Numera a Jeconia usque ad Joseph , et invenies generationes tredecim. Quartadecima ergo generatio in ipsum Christum reputabitur. Christi autem generatio sic erat.

Tu autem.

¶. Benedixit te.

Lectio IX.

Quaerat diligens lector et dicat: Cum Joseph non sit pater Domini Salvatoris , quid pertinet ad Dominum generationis ordo deductus usque ad Joseph ? Cui respondebimus . primum , non esse consuetudinis Scripturarum , ut mulierum in generationibus ordo texatur. Deinde ex una tribu fuisse Joseph et Mariam , unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam: et quod simul censentur in Bethlehem , ut de una vide licet stirpe generati. Tu autem.

Te Deum.

Septembri , et Octobri.

Ut in die sept. infra Oct. XIV. Decembris.

Novembri , et Decembri.

Ut in die Octava XV. Decembris.

FESTA MOBILIA

FERIA III. POST DOMINICAM SEPTUAGESIMAE

OPPICTUM

ORATIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI IN MONTE OLIVETI

DUPLEX MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Venit Jesus etc. cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dominus etc. cum reliquis de Dominica; et loco ultimi Psalm. Laudate Dominum omnes gentes etc.

Capitulum. *Matth.* 26.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in temptationem.

Hymnus.

Aspice, ut Verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.

Fluctuant secum tot acerba volvens:
 Hunc, ait supplex, Calicem doloris,
 Mi Pater, transfer: tua sed voluntas,
 Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
 Deficit languens Dominus; per artus
 Sanguinis sudor fluit, atque guttis
 Terra madescit.

At celer summo veniens Olympo
 Angelus Jesum recreat jaccentem,
 Corpori vires redeunt, novoque
 Robore surgit.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
 Cui datum Nomen super omne nomen,
 Et Paracleto decus, atque virtus
 Omne per aevum. Amen.

v. Tristis est anima mea.

v. Usque ad mortem.

Ad Magnif. Antiph. Positis genibus orabat
 dicens: Pater, si vis, transfer Calicem istum
 me: verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.
Oratio.

Domine Iesu Christe, qui in orto verbo, et
 exemplo nos orare docuisti ad temptationum pe-
 ricula superanda: concede propitius, ut nos
 orationi semper intenti, ejus copiosum fructum
 consegui mereamur. Qui vivis, et regnas etc.

AD MATUT.

Invitat. Christum Jesum in Monte Oliveti o-
 rantem * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus, ut supra in Vesp.

In I. Nocturno.

Ant. Ante orationem præpara animam tuam:

et noli esse quasi homo , qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi Domine justitiam meam : * intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam , * non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis , * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuae custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me, * a facie impiorum, qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt , adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam..

Projicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Suscepserunt me sicut leo paratus ad praedam , * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge Domine, praeveni eum et supplant a eum: * eripe animam meam ab impio, franeam tuam ab inimicis mauus tuae.

Domine, a paucis de terra divide eos i a vi-
ta eorum: * de absconditis tuis adimpletus est
venter eorum.

Saturati sunt filiis: * et dimiserunt reliquias
suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui
tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua

Ant. Ante orationem praepara animam tuam:
et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Antiph. Non impediaris orare semper, et na-
verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27.

Ad te Domine clamabo, Deus meus, ne si-
lias a me; * ne quando taceas a me, et assi-
milabor descendantibus in lacum.

Exaudi Domine vocem deprecationis meae,
dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad
templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et
cum operantibus iniuriam ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, *
mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secun-
dum nequitiam adinventionem ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: *
redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, *
et in opera manuum ejus destrues illos, et non
aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vo-
cem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: *
in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea: * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae : * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Antiph. Non impediaris orare semper, et ne verteraris usque ad mortem justificari.

Antiph. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi; * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribalationem meam ante ipsum pronuntio.

In defiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me; * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine; * dixi: Tu es spes mea. portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam; * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confidendum nomini tuo: * me expectant justi , donec retribuas mihi.

Antiph. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

¶. Tristis est anima mea.

¶. Usque ad mortem

Lectio I.

De Libro Tobiae. Cap. 12.

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis, quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te. Tu autem.

¶. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

¶. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine.

Lectio II.

De Epistola B. Iacobi Apostoli. Cap. 5.

Orate pro invicem, ut salvemimi: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis: et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit

a veritate , et converterit quis eum , scire debet, quoniam, qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum. Tu autem.

v. Cum stabitis ad orandum , * Dimittite si quid habetis adversus aliquem.

v. Ut et Pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

Lectio III.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Cap. 5.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui loquutus est ad eum: Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicacionesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte , cum clamore valido , et lacrymis offerens , exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei , didicit ex iis , quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech. Tu autem.

v. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

v. Clamavi in toto corde meo , exaudi me Domine. Dominus. Gloria Patri. Dominus.

In II. Nocturno.

Antiph. Cum oratis , non eritis sicut hypocritae , qui amant in Sinagogis , et in angulis

platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Cum oratis, non eritis sicut hypocritae, qui amant in Synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ad hominibus.

Antiph. Tu autem, cum oraveris, intra in cubiculum tuum; et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalm. 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerbant ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * fir-
maverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixe-
runt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scru-
tantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum; * et exaltabi-
tur Deus.

Sagittae parvolorum factae sunt plagae eo-
rum: * et infirmatae sunt contra eos linguae eo-
rum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: *
et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus
intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in
eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Tu autem, cum oraveris, intra in
cubiculum tuum; et clauso hostio, ora Patrem
tuum in abscondito.

Antiph. Factum est autem in illis diebus,
exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans
in oratione Dei.

Psalm. 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet
auxilium mibi.

Auxilium meum a Domino, qui fecit coelum,
et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * ne-
que dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui
custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua *
super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Antiph. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare; et erat pernoctans in oratione Dei.

* Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Lectio IV.

Ex tractatu S. Cypriani Episcopi, et Martyris.

De Oratione Dominica.

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, quid facere nos oportet, exempli sui contestatione demonstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secedens in solitudinem, et adorans. Et iterum: Exiit in montem orare, et fuit pernoctans in oratione Dei. Quod, si ille orabat, qui sine peccato erat; quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat; quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat, non pro se, (quid enim pro se innocens precaretur?) sed pro delictis nostris; sicut et ipse declarat, cum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patriem deprecatur, diceens: Non pro his autem

rogo solis sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint. Tu autem.

M. Simon, Simon, ecce Sathanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

V. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Lectio V.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebreos. Cap. 5.

Sicut verus Pontifex obtulit preces: nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam qui Sacerdotis in eo descriptis personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute: et instantे jam Passione obtulit supplicationes, idest humillimas, et intensissimas orationes, cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces, supplicationesque obtulit, idest obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, idest resuscitare; ad eum, quem scivit esse sufficientem, ut salvaret eum; idest immortalem, et impassibilem ficeret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro. Tu autem.

¶. Oratio humilantis se nubes penetrabit: *
Et donec propinquet, non consolabitur.

¶. Et non discedet, donec Altissimus aspi-
ciat. Et donec.

Lectio VI.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione piae devotionis vehementissima, et ef-
ficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam
cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione cre-
dendus est lacrymas effudisse, cum et guttae
sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus cor-
pore et exauditus est, quia, quod quaesierat,
acepit in resurrectione. Exauditus est; idest,
extra numerum aliorum omnium auditus est;
quoniam super omnem creaturam post laboris
sui militiam a Patre sublimatus est, et hoc pro
sui reverentia, idest, secundum hoc, quod ipse,
sicut Dei Filius, dignus est reverentia, et vene-
ratione. Vel pro sua reverentia in Deum, idest,
propter quod ipse super omnia Patrem reveri-
tus est, et honoravit. Sive pro sua reverentia,
idest, sicut sua religio meruit. Sanguinis quo-
que ejus effusio potest intelligi clamor validus,
in quo exauditus est pro reverentia ejusdem
Passionis. Reverentia est, quod sine peccato
passus est pro sola charitate. Tu autem.

¶. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi
tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.

¶. Quam ego oro eoram te hodie, nocte, ac
die. Ut audias. Gloria Patri. Ut audias.

In III. Nocturno.

Antiph. Tribulatio, et angustia invenerunt
me: mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant
me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus
ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, *
gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exau-
divit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exur-
rexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: *
exurge Domine; salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes
mihi sine causa: * dentes peccatorum contri-
visti.

Domini est salus: * et super populum tuum
benedictio tua.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me:
mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui, qui simul contristaretur, et
non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Psalm. 12.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? *
Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea; * do-
lorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super
me? * respice, et exaudi me, Domine Deus
meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam
in morte: * nequando dicat inimicus meus:
Praevalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuerit: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Dominum, qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Antiph. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Antiph. Adhaesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendantibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar; * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

- Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum: * et notos meos a miseria.

Antiph. Adhaesit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.

¶. Vigilate, et orate.

¶. Ut non intretis in temptationem.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 22.

In illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivaram. Sequenti sunt autem illum, et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Libr. 40. Comment. in Luc. Cap. 22.

Transfer a me calicem hunc: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam ser-

vans. Oportet enim mori nos saeculo, ut corpore, juxta divinam sententiam, in terrae limum naturae fine resoluto, spiritu resurgamus Deo. Quod autem ait non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas Divinitatis aeterna. Non alia voluntas patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placitum. Tu autem.

¶. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me.

†. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideremus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Etenim spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est, non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fecellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat, non pro sua passione, sed pro nostra dispersione. Tu autem.

¶. Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

†. Quia repleta est malis anima mea, et vi-

ta mea inferno appropinquavit. Inclina aurem.

Gloria Patri. Inclina.

Lectio IX.

Denique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquebat. Ceterum, quam constanter se morti obtulerit, connexa declarant; quandoquidem quaerentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit. Proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii poenas datus. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem a me. Non quia Dei Filius mortem timebat sed quia nec malos perire volebat. Tu autem.

Te Denm.

AD LAUDES.

Et per horas.

Antiph. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc, et orem.

Psal. Dominus regnavit etc. cum reliquis de *Dominica.*

Antiph. Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari, et moestus esse.

Antiph. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

Antiph. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Antiph. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in temptationem.

Hymnus.

Venit e coelo Mediator alto,
Quem sacri dudum cecinere Vates.
Parce moerori, lacrymisque amaris
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit: novus iste vitam
Hortus en assert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram
Reprimit forti jacienda dextra
Fulmina: occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos Averni;
Et diu clausam reserabit aulam,
Nos ad aeterni revocans beata
Gaudia regni.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

¶. Doce nos orare.

¶. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus.

Antiph. Factus in agonia prolixius orabat.
Et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis
decurrentis in terram.

Oratio.

Domine Jesu Christe , qui in horto verbo ,
 et exemplo nos orare docuisti ad temptationum
 pericula superanda: concede propitius , ut nos
 orationi semper intenti, ejus copiosum fructum
 consequi mereamur. Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

Antiph. Venit Jesus.

Ad Lection. brev. *Capitulum Nonae.*

Ad Tertiam.

Antiph. Et assumpto Petro.

Capitulum.

Venit Jesus, *ut ad Laudes.*

¶. brev. Tristis est * anima mea. Tristis.

¶. Usque ad mortem. Anima. Gloria Patri.

Tristis est.

¶. Pater mi, si possibile est.

¶. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam.

Antiph. Tunc ait illis.

Capitulum

Luc. 21.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia , quae futura sunt, et stare ante Filium hominis.

¶. brev. Pater mi , * Si possibile est. Pater.

¶. Transeat a me calix iste. Si possibile. Gloria Patri. Pater mi.

¶. Vigilate, et orate.

¶. Ut non intretis in temptationem

Ad Nonam.

Antiph. Pater mi.

*Capitulum.**Math. 5.*

*Orate pro persequentibus, et calumniantibus
vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est.*

¶. brev. Vigilate, * et orate. Vigilate.

¶. Ut non intretis in tentationem. Et orate.

Gloria Patri. Vigilate.

¶. Factus est sudor ejus.

¶. Sicut guttae sanguinis.

*In II. Vesperis omnia, ut in primis: et loc.
ult. Psalm. Credidi, propter quod etc.*

¶. Factus est sudor ejus.

¶. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat.

*Antiph. Eece appropinquavit hora, et Filius
hominis tradetur in manus peccatorum.*

Oratio, ut supra.

DOMINICA IV. APRILIS.

In festo. B. M. V. Divini Pastoris Matris.

IN I. VESPERIS.

*Antiph. Sonet vox tua etc. cum reliquis de
Laud.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis, ut in
Offic. parvo B. M. V.*

*Capitulum.**Eccl. 24.*

*Ab initio, et ante saecula creata sum, et
usque ad futurum saeculum non desinam, et in
habitacione sancta coram ipso ministravi.*

¶. Deo gratias.

Hymnus. Ave maris stella, etc.

¶. Dignare me, laudare te Virgo sacra.

¶. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat.

Antiph. Sicut pastor gregem suum pascet ,
in brachio suo congregabit agnos , et in sinu
suo levabit.

Oratio.

Deus , qui universum mundum ineffabili tua
Providentia regis , atque gubernas : praesta no-
bis famulis tuis , ut intercedente Beata Maria
semper Virgine , quae vigili custodia nos pa-
scit , ab hostibus defensi , et fructus tai dulce-
dini satiati ; ad Coelestem Patriam securi per-
ducamur. Per Dom. nostr. etc.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta Maria Divini Pastoris Mater *
Intercede pro nobis.

Psalm. Venite exultemus Domino etc.

Hymnus. Quem terra , pontus , sidera etc.

In I. Nocturno.

Antiph. Mane surgamus ad vineas , videamus ,
si floruit vinea , si flores fructus parturiunt : ibi
dabo tibi ubera mea .

Psalm. 8. Domine Dominus noster etc. *ut in*
Offic. parvo B. M. V.

Antiph. Cor suum tradet ad vigilandum di-
luculo .

Antiph. Trahe me post Te: curremus in odo-
rem unguentorum tuorum .

*. Specie tua , et pulchritudine tua .

*. Intende , prospere procede , et regna .

Lectio I.

De Parabolis Salomonis c. 8. et 9.

Ego Sapientia habito in consilio , et eruditis

intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum Conditores iusta decernunt. Per me Principes imperant, et Potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me, diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Tu autem Domine etc.

¶ Sicut vigilavi super eos, ut evellerem, et demolier, et dissiparem, et disperderem, et affligerem : * Sic vigilabo super eos, ut aedificem, et plantem.

¶ Erraverunt greges mei in cunctis montibus et in universo colle excenso. Sic vigilabo etc.

Lectio II.

Dominus possedit me in intio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole, constiterant; ante colles ego parturiebar: adhuc terram non fecerat, et flumina, et cardines orbis terrae: quando praeparabat Coelos aderam: quando certa lege, et gyro vallabat abyssos,

quando aethera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum: quando circumdabat mari terminum suum, et legem ponebat aquis, ne transirent fines suos: quando appendebat fundamenta terrae. Cum eo eram cuncta componens, et delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore; ludens in orbe terrarum, et deliciae meae esse cum filiis hominum. Nunc ergo filii, audite me. Beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, et estote sapientes, et nolite abjecere eam. Tu autem Domine etc.

¶. Anima mea desideravit te in nocte: * Sed et spiritu meo in pectori meis, de mane vigilat ad te.

*. Ego dormio et cor meum vigilat: vox dilecti mei postulantis. Sed et spiritu meo etc.

Lectio III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes hostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad areem, et ad moenia civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me; et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Tu autem Domine etc.

¶. Sicut visitat Pastor gregem suum in die: *

Quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum.

v. Sic visitabo oves meas , et liberabo eas de omnibus locis in die nubis , et caliginis. Quando fuerit. Gloria Patri et Filio. Quando fuerit.

In II. Nocturno.

Antiph. Salvabo gregem meum , et non erit ultra in rapinam.

Antiph. Congregabit eum , et custodiet eum; sicut Pastor gregem suum.

Antiph. Laeva ejus sub capite meo , et dextera illius amplexabitur me.

v. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

v. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lection IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex ser. in cap. 12. Apoc. ant. medium.

Amplectamur Mariae vestigia, Fratres mei , et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem, et aream: mulier inter Solem et Lunam. Maria inter Christum, et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum rore , quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas , sed mira omnino vicinitas Solis , et Mulieris. Quemodo enim in tam vehementi servore tam fragilis natura subsistit? Merito quidem admiraris, Moyses Sancte, et curiosus desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de

pedibus tuis, et involucra pone carnarium cogitationem, si accedere concupiscis. Tu autem Domine etc.

*. Super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret. * Ecce ego requiram oves meas, et visitabo eas.

*. Custodivit illas ab inimicis, et a seductoribus tutavit illas. Ecce ego.

Lectio V.

Ejusd. ser. in Assumpt. B. M. V. in fin.

Jam Te, Mater Misericordiae, per ipsum sinecerissime tuae mentis affectum tuis jacens pro voluta pedibus Luna idest, Ecclesia, mediatri eem sibi apud Solem Justitiae constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et Solis gratiam tuo mereatur obtenu, quam vere amavit et ornavit, stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, inuixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos. Domina, ipsi quoque catuli de micis edant, nec puero Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de supereffluenti hydria tua. Tu autem Domine etc.

*. Custodivit nos in omni via, per quam ambulavimus. * Et in cunctis populis per quos transivimus.

*. Posuerunt me custodem in venieis. Et in cunctis etc.

Lectio VI.

Sermo Sancti Augustini Episcopi

O Beata Maria, accipe quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra Sacratum exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile, quod per te ingerimus: fiat impenetrabile, quod fidamente, poscimus. Accipe quod offerimus, redona quod rogamus, excusa quod timemus, quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in Te Beatissima, nostrorum est expectatio praemiorum. Tu autem Domine etc.

¶. Sub umbra illius, quem desideraveram sedi. * Et fructus ejus dulcis gutturi meo.

†. Quid videbis in sunamitide, nisi choros eastrorum? Et fructus. Gloria Patri, et Filio. Et fructus.

In III. Nocturno.

Antiph. Favos distillans labia tua, mel, et lac sub lingua tua.

Antiph. Egredere, et abi post vestigia gemm, et pasce haedos tuos.

Antiph. Rigabo hortum meum plantationum et inebriabo prati mei fructum.

†. Elegit eam Deus, et praecelegit eam.

¶. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio VII.

Lectio S. Evang. secundum Joann. Cap. 49.

In illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus Maria Cleo-

phae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Beati Petri Damiani.

Ex ser. 4. in Nat. B. M. V. in fin.

Virgo Dei Genitrix , cuius pulchritudinem Sol , et Luna mirantur. Subveni Domina clamantibus ad Te jugiter. Revertere , revertere Sunamitis, revertere , revertere , ut intueamur Te. Tu benedicta et super benedicta revertere primo per naturam. Numquid quia ita Deistica; ideo nostrae humanitatis oblitera es? Nequamquam Domina: Scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi jaceant, quantum delinquent servi tui: non enim convenit tantae misericordiae, tantam miseriam , oblivisci , quia etsi subtrahit gloria; revocat natura: non enim ita memoraris justitiae Dei solius , ut misericordiam non habetas, neque ita es impassibilis ut sis incompassibilis. Naturam nostram habes non aliam , et justum est, at de rore tantae pietatis diffusius infundamur. Tu autem Domine etc.

¶. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui passitur inter lilia. * Donec aspiret dies et inclinentur umbrae.

¶. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Donec aspiret.

Lectio VIII.

Revertere secundo per potentiam. Fecit in te magna, qui potens est, et data est tibi omnis potestas in Coelo, et in terra. Nil tibi impossibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuae potentiae poterit obviare, quae de carne tua carnis

suscepit originem? Accedis enim ante illud aureum humanae reconciliationis Altare non solum rogans, sed imperans, Domina, non Ancilla. Moveat te natura; potentia moveat, quia quanto potentior, tanto misericordior esse debebis. Poteſtati enim cedit ad gloriam injurias ulcisci nolle cum possit. Revertere tertio per amorem. Scio, Domina, quia benignissima es, et amas nos amore invincibili, quos in te, et per te Filius tuus, et Deus tuus summa dilectione dilexit. Quis scit, quoties refrigeres iram judicis, cum justitiae virtus a presentia Deitatis egreditur? * Revertere quarto per singularitatem. In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, et sola electa es, cui gratia conceditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasionem quaeras salvandi miseros, et misericordiam effundendi, neque enim tua gloria minuitur, sed augetur, cum poenitentes ad veniam, justificati ad gloriam assumuntur. Revertere ergo Sunamitis, idest, despecta, cujus animam pertransivit gladius, quae fabri uxor appellata fuisti. Ad quid? Ut intueamur te. Summa gloria est post Deum te videre, adhaerere tibi, et in tua protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honorat te, qui est Deus benedictus in saecula saeculorum. Tu autem Domine etc.

v. Congregabo oves de terris, et inducam eas in terram suam. * Et pascam eas in mensibus Israel: * In rivis, et in cunctis sedibus terrae.

¶. Ego pascam oves meas , et ego eas accubare faciam. Et pascam. Gloria Patri In rivis.

IX. lect Hom. de Dominica occ.

AD LAUDES,

Et per horas.

Antiph. Sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, et facies tua decora.

Antiph. Dilectus meus descendit in hortum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat.

Antiph. Veni dilekte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis.

Antiph. Fons hortorum, puteus aquarum viventium quae fluunt impetu de Libano.

Antiph. In portis nostris omnia poma, nova, et vetera, Dilecte mi, servavi tibi.

Capit. Ab initio etc.

Hymnus. O Gloriosa Virginum.

¶. Pulchra es, et decora Filia Jerusalem.

¶. Terribilis, ut castrorum acies ordinata.

Ad Benedictus.

Antiph. Indica mihi ubi pascas ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum.

Oratio.

Deus, qui universum mandum ineffabili tua providentia regis, atque gubernas: praesta nobis famulis tuis, ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custodia nos patescit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati, ad coelestem patriam securi producamur. Per Dominum nostrum etc.

*Ad Horas Cap. et Resp. brev. ut in Offic.
B. M. V. in Sabb.*

In secundis Vesp. omnia ut in primis, praeter seq.

†. Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

¶. Ex charitate, et passione Christi Filii tui.

Ad Magnificat.

Antiph. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem, quem diligebat dicit Matri suae: Mulier ecce Filius tuus. Deinde dicit discipulo: ecce Mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

Oratio ut supra.

DOMINICA INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Festum Patronorum Civitatis Rossani

B. Nyli, et Bartholomaei Abbatum, et Bernardini,
Francisci de Assisio, Francisci de Paula,
et Dominici Confes.

Duplex I. Classis

De Com. Conf. non Pontif.

Oratio. Intercessio

In I. Noct. Lect. Laudemus viros gloriosos
de Com. Conf. Pont. 2. loco.

In II. Noct.

Sermo S. Joannis Chysostomi.

Lect. IV.

Beatorum Nyli, et Bartholomaei Abbatum,
atque Bernardini, Francisci de Assisio, Fran-
cisci de Paula, et Dominici Patronorum dies,
quorum festivitatem celebрамus, ad ipsorum re-
cete factorum edarrationem lingua nostram evo-
cavit: Siquidem hodie Beati isti ad tranquillam,

omnisque perturbationis expertem vitam transierunt; eoque navigium appulerunt, ubi deinceps non poterunt metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate. Tu autem.

p. Honestum etc.

Lectio V.

Quod si hic, ubi morbi, ubi infectiones, ubi praematura mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi irae, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidia, ubi quotidianae sollicitudines, ubi perpetua, sibique succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit: multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum haec omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum, ac tuum frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram iavehens, innumeraque gignens bella. Tu autem.

p. Amavit.

Lectio VI.

Quonobrem maximopere gratulor horum Sanctorum felicitati, quod quamquam translati sunt, atque hanc, quae apud nos est, civitatem reliquerunt, tamea in alteram adscripti sunt Ci-

vitatem, nempe Dei, et digressi ab hac Ecclesia, ad illam pervenerunt, quae est primogenitorum descriptorum in Coelis: ac relictis hisce festis, transierunt ad celebritatem Angelorum. Etenim quod Civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad Civitatem Dei viventis, Jerusalem Coelestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in Coelis, et ad multorum milium Angelorum frequentiam. Tu autem.

¶. Iste homo etc.

In III. Noct.

Hom. in Evangelio. Ecce nos etc. de com.
Ab. IX. Lectio Homiliae Dominicæ.

Oratio.

Intercessio nos, quaesumus Domine, Beatorum Nyli, et Bartholomai Abbatum, atque Bernardi, Francisci de Assisi, Francisci de Paula, et Dominici Confessorum commendet, ut quod nostris meritis non valemus, eorum patrocinio assequamur. Per Dominum etc.

DOMINICA III. JULII.

Festum SS. Redemptoris,

Duplex II. Classis.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Psalm. Dixit etc. *ut in Vesp. Dominicæ.*

Antiph. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in aeternum testamentum suum.

Psalm. Confitebor etc. *ut in iisd. Vesp.*

Antiph. Misericordia mea, et refugium meum
Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

Psalm. Credidi etc. *ut in Vesp. Fer.* 2.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. De profundis etc. *ut in Vesp. Fer.* 4.

Antiph. In quacumque die invocavero te,
exaudiens me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Psalm. Confitebor etc. *ut in Vesp. Fer.* 6.

Capitulum Tobiae 3. v. 13.

Benedictum Nomen tuum, Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium
Intende votis supplicum.
Commune qui Mundi nefas,
Ut expiares, ad Crucem
E Virginis Sacrario
Intacta prodis Victima.
Cujus potestas gloriae,
Nomenque con primum sonat,
Et Coelites, et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui Daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.

Te deprecamur ultimae
 Magnum diei Judicem,
 Armis supernae gratiae
 Defende nos ab hostibus.
 Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spiritu,
 In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes horas.
 ¶ Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
 ¶ Et fecisti nos Deo nostro regnum.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generatum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum Mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte misericorditer ad vitam reparasti; concede, ut haec beneficia recolentes, Tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eundem Dominum etc.

Deinde fit commemorationis Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invit. Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum, * Adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus etc.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
 Rectorque noster aspice:
 Nos a quiete noxia,
 Mersos sopore libera.

Mentes manusque tollimus,
 Propheta sicut noctibus
 Nobis gerendum praecipit,
 Paulusque gestis censuit.

Te, Sancte Christe, poscimas,
 Ignosce culpis omnibus:
 Ad confitendum surgimus,
 Morasque noctis rumpimus.

Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spiritu,
 In sempiterna saecula Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes michi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalmus 8. Domine Dominus noster,

incipit a secundo versu seq.

Quoniam elevata est magnificentia tua,* super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, *ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam video coelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis; gloria, et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum:

Omnia subjecisti sub pedibus ejus,* oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris,* qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. Dominus in templo sancto suo: Dominus in coelo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra,* ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit impiitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: aequitatem vedit vultus ejus.

Antiph. Dominus in templo sancto suo: Dominus in coelo sedes ejus.

¶. Redime me Domine, et miserere mei.

¶. In Ecclesiis benedic te Domine.

De Isaia Prophetæ.

Lectio I. *Capit. 51.*

Audite me, qui sequimini, quod justum est, et queritis Dominum: attendite ad petram, unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus: et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiit, et judicium meum in lucem populorum requiescat. Prope est Justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: et brachium meum sustinebunt. Tu autem.

¶. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum , et elevatum: et plena erat omnis terra maiestate ejus: *Et ea, quae sub ipso erant, replebant templum.

¶. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. Et ea.

Lectio II.

Levate in coelum oculos vestros , et videte sub terra deorsum : quia coeli sicut fumus liquefiant, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut haec interibunt. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audite me, qui scitis justum; populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum. Tu autem.

¶. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: *Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

¶. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Josep. Aperi.

Lectio. III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini : Consurge sicut in diebus antiquis , in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare , aquam abyssi vehementis : qui posuisti profundum

maris viam, ut transirent liberati ? Et nunc qui redempti sunt a Domino , revertentur , et venient in Sion laudantes , et laetitia sempiterna super capita eorum , gaudium , et laetitiam tenebunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego , Ego ipse consolabor vos : quis tu , ut timeres ab homine mortali , et a filio hominis , qui quasi foenum ita arescit? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos ; et fundavit terram : et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internicionem , nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus. Tu autem.

*. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione, * Quia tu solus laborem, et dolorem consideras.

*. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu.

Gloria Patri, Quia tu.

In II. Nocturno.

Antiph. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Psalmus 49.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum : * et omne
consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei
nostris magnificabimur.

Implearat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc
cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum
suum.

Exaudiens illum de coelo sancto suo: * in po-
tentibus salus dexteræ ejus:

Hi in curribus, e hi in equis: * nos autem in
nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem
surreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * et exaudi nos in
die, qua invocaverimus te.

Antiph. Suscepimus Deus misericordiam tuam
in medio templi tui.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas
salutes in Jacob.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis
terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia super maria fundavit eum: * et super flu-
mina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis
stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non
acepit in vano animam suam, nec juravit in
dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et mi-
sericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * que-
rentium faciem Dei Jacob.

Attolite portas, principes, vestras, et eleva-
mini portae aeternales : * et introibit Rex glo-
riae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis,
et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et eleva-
mini portae aeternales: * et introibit Rex glo-
riae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum
ipse est Rex gloriae.

Antip. Tu es ipse Rex meus , qui mandas
salutes in Jacob.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis , et
redde Altissimo vota tua.

Psalmus 45.

Dens noster refugium, et virtus: * adjutor in
tribulationibus , quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: *
et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: *
conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * san-
tificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * ad-
juvabit eam Deus mone diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt re-
gna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit
prodigia super terram: * auferens bella usque ad
finem terrae.

Arcum conteret, et confinget arma: * et scuta
comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus:^{*}
exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum:^{*}susceptor noster
Deus Jacob.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis, et
redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito po-
puli tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo S. Leonis Papae.

Serm. 4. de jejunio X. mensis et collectis.

Lectio IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter crea-
tionis nostrae intelligamus exordium, inveniemus
hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut
imitator sui esset auctoris: et hanc esse natu-
ralem nostri generis dignitatem, si in nobis, quasi
in quodam speculo, Divinae benicitatis forma
resplendeat. Ad quam quotidie nos utique re-
parat gratia Servatoris, dum quod cecidit in
Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem
reparationis nostrae non est, nisi misericordia
Dei quem non diligemus, nisi prius nos ip-
se diligenter, et tenebras ignorantie nostrae suae
veritatis luce discuteret. Tu autem.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commo-
vear:^{*}Propter hoc dilatatum est cor meum, et
exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et cali-
cis mei. Propter.

Lectio V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam
nos reparat: et ut in nobis formam suac boni-

tatis inveniat, dat, unde ipsi quoque, quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum saepe in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: quia non aliter in nobis erit dignitas Divinae Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis. Tu autem.

v. Intuere Domine, quia facta est desolata Civitas plena divitiis: sedet in tristitia Domina gentium: Non est, qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

v. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus. Non est.

Lectio VI.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et diliges proximum tuum sicut te ipsum, suspiciat fidelis anima auctoris sui, atque rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in enjus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis, vel corrigi intelligit, vel probari. Tu autem.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis,
et dedicaverunt altare Domino; * Et facta est lae-
titia magna in populo.

V. In hymnis, et confessionibus benedicebant
Dominum. Et facta.

Gloria Patri. Et facta.

In III. Nocturno.

Antiph. Ego autem ad Deum clamavi, et Do-
minus salvabit me.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende
orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxia-
retur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * tur-
ris fortitudinis a facie inimici.

In habitatio in tabernaculo tuo in saecula: * pro-
tegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem
meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen
tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus us-
que in diem generationis, et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * mi-
sericordiam, et veritatem ejus quis requiret.

Sic psalmum dicam nonimi tuo in saeculum
saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Ego autem ad Deum clamavi, et Do-
minus salvabit me.

Antiph. Deus meus Salvator meus, salutare
meum, et spes mea in aeternum.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invo-
cabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justicias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes, qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere; * et delinquentibus: nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini viai meri plena misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen sex ejus non est existimata: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Antiph. Deus meus Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Antiph. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea, * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turlur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Dens meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine:* in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te:* ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibant de virtute in virtutem:*** videbitur Deus deorum in Sion.**

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam:* auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus:* et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atris tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei,* magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus:* gratiam, et gloriam dabit Dominas.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia:* Domine virtutum, **beatus homo,** qui sperat in te.

Antiph. **Protector noster aspice Deus,** et respice in faciem Christi tui.

¶. Notam fecisti in Gentibus virtutem tuam

¶. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. **Cap. 3.**

In illo tempore : Dixit Jesus Nicodemo : Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Tractatu in cap. 3. Joannis.

Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus mortem occidit. Et nolis, Fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit; Scriptura loquitur: Nec laetatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus, mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales; Jesus autem Filius Dei Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus. Tu autem.

¶. Laudabilis populus, *Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es: haereditas mea Israel.

†. Beata gens, cuius est Dominus Deus; populus electus in haereditatem. Quem.

Lectio VIII.

Et sicut, inquit, Moyses, exaltavit serpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in Cra-

ce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini, vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cuius mors? Mors Vitae. Nonne Vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modo, Fratres, ut a peccato sanemur, Christum Crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in eum, non perireat; sed habeat vitam aeternam. Quomodo, qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur fide mortem Christi; sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem: hic autem, ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem: res ipsa, cuius illa figura erat, praestat vitam aeternam. Tu autem.

x. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

x. Tres sunt, qui testimonium dant in Coelio, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus.

Gloria Patri. Plena.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicae occurrentis.

AD LAUDES,
Et per horas.

Aptiph. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra.

*Psalmus. Dominus regnavit etc. cum reliquis
Ps. de Dom.*

Antiph. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam; quia factus est mihi in salutem, alleluja.

Antiph. Haurieties aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Antiph. Facta et salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Antiph. Exulta, et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Capitulum.

Benedictum Nomen tuum, Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salutis humanae Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis Redempti Coaditor,
Et casta lux amantium.

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

v. Domine refugium factus es nobis.
¶. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus.

Antiph. Ecce Deus noster iste: expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutari ejus, alleluja.

Deinde fit commemoratione Dominicae ocurrentis:

Ad Primam.

¶. brev. Qui redemisti Mundum.

Ad Tertiam.

Antiph. Ecce Deus.

Capitul. Benedictum Nomen.

¶. br. Redime me Domine,* Et miserere mei. Redime.

v. In Ecclesiis benedic te , Domine. Et miserere mei.

Gloria Patri. Redime.

v. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

¶. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam.

Antiph. Haurietis aquas.

Capitulum. *1. Cor. 1.*

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio.

¶. br. Memento nostri, Domine,* In beneplacito populi tui. Memento.

v. Visita nos in salutari tuo. In beneplacito.

Gloria Patri. Memento.

v. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
y. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Antiph. Exulta.

Capitulum. *Apoc. 4. et 5.*

Dignus es Domine Deus noster occipere gloriam, et honorem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

y. br. Notam fecisti in populis, * Virtutem tuam. Notam.

y. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam.

Gloria Patri. Notam.

*. Domine refugium factus es nobis.

y. A generatione, et progenie.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Regnum tuum, Regnum omnium saeculorum, et Dominatio tua in omni generazione, et generationem, alleluja.

Oratio. Deus, qui Ungenitum, etc. *ut supra.*

Deinde fit commemoratione Dominicae occurrentis.

SECUNDA DIE.

non impedita.

Infra Oct. SS. Redemptoris.

Lect. I. Noct. de Scr. occ.

In II. Nocturno.

Sermo S. Laurehtii Justiani.

In festo S. Georgi Mart.

Lectio IV.

Mediator noster sicut novus homo in mundo apparuit, ita nova praecepta induxit hominibus, quae quamvis ardua, rationabilia tamen esse probantur. Arduum quippe est crucem quotidie tollere, et post Dominum ambulare. Arduum est odisse patrem et matrem, fratres et sorores, propinquos et filios, adhuc etiam et animam suam, difficultas profecto sunt ista, et humano vivendi trascendent usum. Hoc antiqua nescierunt tempora: quoniam naturae supergrediuntur ordinem. Gratiae convenient statui, in quo manifestantur divina, promittuntur coelestia, atque praecelsa exhibentur. Latorem attende gratiae, et consiliorum praceptorum, quid dixerit, quidve in se ipse perficerit, diligenter observa. Illum vis nosse? Joannem in Evangelio eidem testimonium perhibentem audi: Lex (inquit) per Moysen data est, gratia et veritas per Iesum Christum facta est. Tu autem.

¶. A dextris.

Lectio V.

Hic est, qui in spiritu veniens, spiritualis mandata instituit, docuitque, ut renuntiaremus omnibus, si ejus cuperemus esse discipuli. Verum, ut quod instruebat verbo, etiam indicaret exemplo, quidquid docuit, ipse perfecit, atque ratione firmavit. Egit prudenter, ut divinam decebat Sapientiam, quae in carne ideo venerat, ut repararet hominem, et reformaret, per gratiam, quod per culpam erat emissum.

Noverat opus suum ipse, quod fecerat, quam primum esset ad lapsum, quam caecum ad lucem, quam tardum ad rationem, quamve reniteretur ad bonum. Hinc illum mercede allexit, provocavit exemplo, atque erudivit sapienter, ut Praeceptoris minime negligeret obtemperare mandatis. Erudivit, inquam, per fidem, per passionis tolerantiam provocavit, atque hominis concupiscentiam ex coelestium promissione illexit. Tu autem.

¶. Intuere Domine.

Lectio VI.

Narrat divinus sermo, Deum formasse hominem de limo terrae, ne alium corporis sui, quam Deum veneretur Auctorem, disceretque, quid esset; ne de se superbiendo praesumeret, qui si de limo vilissimo sciret esse plasmatum: Ipse quoque, qui corpus econdidit, animam inspiravit, quae (videlicet) ipsum vivificaret corpus, rationeque polleret, per quam Opificem agnosceret suum, diligenter, coleret, laudaretque. Clamat igitur innata hominis ratio, ut illum ex toto corde et in tota anima diligat; eidemque totis viribus famuletur a quo gratis non solum est conditus, verum etiam reformatus atque redemptus. Factus quidem est per gratiam, reformatus per aquam, redemptus autem per sanguinem. Hic est (inquit Joannes) qui venit per aquam et sanguinem Jesus Christus, non in aqua tantum, sed in aqua et sanguine. Tu autem.

¶. Ornaverunt.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in coelum , nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

De Hemilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. II. in Joann. circa med.

Ecce hic erat, et in coelo erat , hic erat in carne , in coelo erat divinitate , immo ubique divinitate. Natus de Matre, non recedens a Patre. Duae nativitates Christi intelliguntur , una divina, altera humana: una, per quam efficemur , altera per quam reficeremur. Ambae mirabiles : illa sine Matre , ista sine Patre , sed quia de Adam corpus acceperat (quia Maria de Adam) ipsum quoque corpus suscitaturus erat. Terrenum quiddam dixerat: Solvite Tempulum hoc, et in tribus diebus suscitabo illud. Coelesta autem quiddam dixit: Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu non videbit regnum Dei. Eja, fratres, Deus voluit esse filius hominis, et homines voluit esse filios Dei. Ipse descendit propter nos, nos ascendamus propter ipsum. Solus enim descendit et ascendit , qui hoc ait: Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo. Non ergo ascensuri sunt in coelum , quos facit filios Dei ? Ascensuri sunt plane. Haec nobis promissio est: erunt aequales Angelis Dei. Tu autem.

¶. Laudabilis populus.

Lectio VIII.

Quomodo ergo nemo ascendit , nisi qui descendit ? Quia unus descendit , et unus ascendiit. De ceteris quid intelligendum , nisi quia membra ejus erant, ut unus ascendat? Propte-

rea sequitur: Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit, Filius hominis, qui est in coelo. Miraris, quia hic erat, et in coelo? Tales fecit discipulos suos: Paulum audi Apostolum dicentem: Nostra enim conversatio in coelis est. Si homo Paulus Apostolus ambulabat carne in terra, et conversabatur in coelo. Deus coeli et terrae non poterat esse et in coelo et in terra? Si ergo nemo nisi ille, qui descendit, et ascendit, quae spes est in ceteris? Ea spes est ceteris, quia ille propterea descendit et ascendit, ut in illo et cum illo unum essent qui per illum ascensuri essent. Non dicit et seminibus, ait Apostolus, quasi in multis, sed tanquam in uno, et semini tuo, qui est Christus. Et fidelibus ait: Vos autem Christi. Si autem Christi, ergo semen Abrahae estis. Quod dixit unum, hoc dixit omnes nos esse. Ideo in Psalmis aliquando plures cantant, ut ostendatur quia de pluribus fit unus: aliquando unus cantat, ut ostendatur quid fiat de pluribus.

Tu autem.

*. Duo Seraphim.

Lectio IX.

Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit. Ecce volumus esse tui, dicebant Paulus. Et ille, nolo sitis Pauli, sed ejus estote, cuius est vobiscum Paulus. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit. Scriptura loquitur: Nec laetatur, inquit, in perdi-

tione vivorum; ereavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit iuorbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus, non enim congedi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus. Consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Tu autem.

Te Deum laudamus.

T E B T I A D I E .

non impedita.

Infra Oct. SS. Redemptoris.

In primo Nocturno, Lect. de Script. Occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

*De temp. tom. 40 fer. 3. post. Dominicam
pass. vers. fin.*

Lectio IV.

Est autem misericordia abundantissima, et larga ejus benevolentia, qui nos sanguine Filii sui redemit, cum propter peccata nostra nihil essemus. Nam ipse aliquid magnum fecit, cum hominem ad imaginem et similitudinem suam creavit. Sed quia nos nihil fieri voluimus peccando, et traducem mortalitatis de parentibus du-

ximus , et massa peccati , massa irae facti sumus , placuit tamen illi per misericordiam suam redimere nos tanto pretio: dedit pro nobis sanguinem unici sui innocentem nati , innocentem viventis , innocentem mortui . Qui nos tanto pretio redemit , non vult perire , quos emit . Non emit quos perdat , sed emit quos vivificet . Si peccata nostra superant nos , pretium suum non contemnit . Deus pretium magnum dedit , nec tamen nobis tantum de ipsius misericordia blandiamur , si non fuerimus conati adversus peccata nostra . Nec si aliqua maxime capitalia fecerimus , speremus ita futuram esse misericordiam , ut ei conjugatur iniquitas . Tu autem .

v. A dextris est mihi .

Lectio V:

Numquid enim , et eos , qui nihil egerunt , quemadmodum correcti viverent , sed in pertinacia et duritia animi permanserunt , accusaverunt etiam Deum , defendendo peccata sua , ibi constituturus est , ubi constituit sanctos Apostolos , Prophetas , Patriarchas , et Fideles suos bene de se meritos , sibi servientes , ambulantes in castitate , modestia , humilitate , eleemosynas facientes , ignoscentes quod a quoquam perperssi sunt ? Talis est enim via justorum , talis est via sanctorum tenentium Deum Patrem , tenentium Ecclesiam matrem , nec illum parentem , nec istam offendentes , sed in amore utriusque parentis viventes , et ad haereditatem aeternam properantes , non laeso patre ; non laesa matre , datur unicuique haereditas . Quia duo parentes nos generunt ad mortem , duo parentes nos

genuerunt ad vitam. Parentes, qui nos genuerunt ad mortem Adam et Eva: Parentes, qui nos genuerunt ad vitam, Christus est et Ecclesia. Et Pater meus, qui me genuit ad mortem. Adam mihi fuit, et mater mea Eva mihi fuit. Nati sumus secundum istam progeniem carnis ex munere quidem Dei, quia et istud munus non est alterius, sed Dei. Et tamen fratres quomodo nati sumus? Certe ut moriamur. Tu autem
¶. Intuere Domine.

Lectio VI.

Et habemus haereditatem promissam a Christo vitam aeternam, secundum quod Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Nutritus crevit: passus, mortuus, et resuscitatus accepit haereditatem regnum coelorum. In ipso homine accepit resurrectionem et vitam aeternam, in ipso homine accepit, in Verbo autem non accepit: quia incommutabiliter manet ab aeterno in aeternum. Quia ergo accepit resurrectionem et vitam aeternam, caro illa, quac surrexit, et vivificata ascendit in coelum, hoc nobis promissum est. Ipsam haereditatem expectamus vitam aeternam. Adhuc enim non totum corpus accepit, quia caput in celo est, membra adhuc in terra sunt. Nec caput solum accepturum est haereditatem, et corpus relinquetur. Totus Christus accepturus est haereditatem. Totus secundum hominem, idest, caput et corpus. Membra ergo Christi sumus, speremus haereditatem, quia cum ista omnia transierint, hoc bonum accepturi sumus, quod non transibit, et hoc malum evasari, quod non tran-

sibit; aeterna sunt enim utraque. Non enim aiquid non aeternum promisit suis, nec aliquid temporale minatus est impiis. Quomodo vitam, beatitudinem, regnum, haereditatem sempiternam sine fine promisit Sanctis: sic ignem aeternum minatus est impiis. Si quod promisit nondum amamus, saltem quod minatus est, timeamus.

Tu autem.

x. Ornaverunt faciem templi.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII.

Cap. 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Ne-
mo ascendit in coelum, nisi qui descendit de
coelo, filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia sancti Maximi Episcopi.

De Passione, et Cruce Christi Domini nostri.

Legimus in veteri Testamento, cum Moyses sanctus filios Israel de captivitate AEgypti pro-
duxisset: atque idem populus in deserto gravi a serpentibus incursione laboraret, nec aliqua illuc armorum defensio posset obsistere; tunc sanctum Moysen divino repletum spiritu, ser-
pentem acneum affixum ligno inter medias morientium erexisse turbas, et mandasse populo, ut de illo signo spem gereret sanitatis, atque hac re tantum medicinam contra morsum aspi-
dum provenisse, ut quisquis vulneratus in il-
lam serpentis crucem aut respiceret, aut spe-
raret, statim remedium salutis acciperet. Cujus facti etiam Dominus in Evangelio meminit di-
cens: Sicut Moyses exaltavit serpentem in de-
serto, ita exaltari oportet filium hominis. Un-

de si affixus serpens ligno filiis Israël contulit sanitatem , quanto magis salutem praestat populis Dominus in patibulo crucifixus? Et si figura tantum profuit , quantum prodesse credimus veritatem ? Serpens igitur primus crucifigetur. Tu autem.

¶. Laudabilis populus.

Lectio VIII.

Recte plane, ut quia primus apud Deum peccaverat diabolus , primus crucis sententia feriatur. In ligno enim crucifigitur ; rationabiliter factum, ut quia homo in Paradiso per arborem concupiscentiae deceptus fuerat, nunc idem per ligni arborem salvaretur atque eadem materia , quae causa mortis fuerat , esset remedium sanitatis. Deinde post serpentem in Salvatore homo ipse crucifigitur, scilicet, ut post Auctorem puniatur et facinus. Per primam enim cruncem vindicatum est in serpentem, per secundam in venena serpentis: hoc est, prius auctor ipse punitur, deinde ejus malignitas condemnatur; Virus enim quod persuasione sua in hominem transfuderat, nunc rejicitur, nunc curatur: nam cum homo passioni adjicitur, non morti traditur, sed mortis in eo facinus emendatur. Tu autem.

¶. Duo Seraphim.

Lectio IX.

Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscepit, ut dum innocens patitur, praevericationis illius diabolicae in eo inobedientia corrigatur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte. Habentes igitur Dominum

Jesum, qui nos passione sua liberavit, in ipsum aspiciamus semper, et de ipsius ligno sperremus nostris vulneribus medicinam, hoc est: Si forte nobis venenum avaritiae se diffundit, ipsum consideremus, et sanat. Si scorpionis nos libido compungit, ipsum rogemus, et curat. Si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant, eundem precemur, et vivimus. Hi enim sunt spirituales serpentes animarum nostrarum, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est. Tu autem.

Te Deum laudamus.

QUARTA DIE.

non impedita.

Infra Oct. SS. Redemptoris.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Opusc. secundo S. Bernardi Abbatis.

Contra quaedam Capitula de erroribus

Abaelardi.

Leetio IV.

Quis negat omnipotenti ad manum fuisse alios, et alios modos nostrae Redemptionis, justificationis, liberationis? Verum hoc non praedicat hujus, quem e multis elegit, efficaciam, et fortasse is praestat, per quem in terra oblationis, gravedinis, lapsus nostri, tot et tantis gravaminibus reparationis fortius et vivacius admoneremur. Alias autem nemo hominum novit, nec noscere ad plenum potest, quid boni ad gratiam, quid congruentiae ad sapientiam, quid decoris ad gloriam, quid commodi ad salutem, penes se ipsam contineat hujus venerandi mysterii inscrutabilis altitudo: quam Propheta con-

siderans expavit, non penetravit, et Praecursor Domini indignum se judicavit, qui penetraret.

Tu autem.

P. A dextris est mihi.

Lectio V.

Ceterum si non licet perscrutari divinae Sacramentum voluntatis, licet tamen sentire effectum operis, fructum utilitatis percipere. Et quod licet scire, non licet tacere: quia gloriam Regum celare verbum: et gloria Dei investigare sermonem. Fidelis sermo, et omni acceptione dignus: Quoniam cum adhuc peccatores essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus. Ubi reconciliatio, et remissio peccatorum? Nam si, dicente Scriptura, peccata nostra separant inter nos et Deum, manente peccato, non est reconciliatio. In quo ergo remissio peccatorum? Hic Calix, inquit, novi Testamenti in meo sanguine, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum. Itaque ubi reconciliatio, ibi remissio peccatorum. Et quid ipsa, nisi justificatio?

Tu autem.

P. Intuere Domine.

Lectio VI.

Sive igitur reconciliatio, sive remissio peccatorum, sive justificatio sit, sive etiam redemptio, vel liberatio de vinculis diaboli, a quo captivi tenebamus, ad ipsius voluntatem intercedente morte unigeniti obtainemus, justificati gratis in sanguine ipsius, in quo, sicut idem dicit, habemus redemptionem per sanguinem ejus, et remissionem peccatorum, secundum divitias gratiae ejus. Cur, inquis, per sanguinem,

quod potuit facere per sermonem? Ipsum interroga. Mibi scire licet, quod ita: cur ita non licet. Numquid dicit figuratum ei, qui se finxit: Quid me finxisti sic? Tu autem.

*. Ornaverunt.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem.

Lectio VII.

Cap. 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Ne-
mo ascendit in coelum, nisi qui descendit de
coelo, Filius hominis, qui est in coelo. Et re-
liqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evang. Joannis. c. 3.

Mira magisterii coelestis arte Dominus Magi-
strum legis Mosaicæ ad spiritualem legis ejus-
dem sensum inducit, recordans historiae vete-
ris et hanc in figuram suae passionis, atque
humanae salvationis factam edisserens. Narrat
quippe liber Numerorum, quia portæesus in e-
remo populus Israel itineris longi ac laboris,
murmuravit contra Dominiū et Moysen: ideo-
que Dominus immiserit in illum ignitos serpen-
tes, ad quorum plagas, et mortes plurimorum,
cuma clamarent ad Moysen, et illo oraret, jus-
sit eum Dominus facere serpentem aeneum, et
ponere pro signo: Qui percussus, inquit, aspe-
xerit eum, vivet, et ita factum est. Tu autem.

*. Laudabilis populus.

Lectio VIII.

Plagae igitur serpentium ignitorum venena-
sunt et incentiva vitiorum, quae animam, quam
tangunt, spirituali morte perimunt. Et bene mar-

murans contra Dominum populus, serpentum morsibus sternebatur, ut ex ordine flagelli exterioris agnosceret, quantum intus perniciem murmurando pateretur. Exaltatio autem serpantis aenei, quem dum percussi, aspicerent, sanabantur, passionem nostri Redemptoris signat in cruce, in cuius solum fide regnum mortis et peccati superatur. Recte etenim per serpentes peccata, quae animam simul et corpus ad interitum trahunt, exprimuntur: non solum, quia igniti, quia virulenti, quia ad perimendum sunt astuti, verum etiam quia per serpentem primi parentes nostri ad peccandum sunt persuasi, ac de immortalibus sunt peccando mortales effecti. Tu autem.

v. Duo Seraphim claimabant.

Lectio IX.

Reote per serpentem aeneum Dominus ostenditur, quia venit in similitudinem cornis peccati; quia sicut aeneus serpens effigiem quidem ignitis serpentibus similem, sed nullum prius in suis membris habuit ardorem veneni nocentis, quin potius percussos a serpentibus sua exaltatione sanabat, sic nimirum Redemptor humani generis, non carnem peccati, sed similitudinem induit carnis peccati, in qua mortem crucis patiendo, credentes in se ab omni peccato, et ab ipsa etiam morte liberaret: Sicut ergo Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita, inquit, exaltari oportet filium hominis; quia sicut illi, qui exaltatum pro signo serpentem aeneum aspiciebant, sanabantur ad tempus a temporaria morte, et a plaga, quam serpentum

morsus iutulerat: ita et qui mysterium Domini-
cae passionis, credendo , confitendo , sinceriter
imitando aspicient , salvantur in perpetuum ab
omni morte, quam peccando in anima pariter et
carne contraxerunt. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Q U I N T A D I E.

non impedita.

Infra Oct. SS. Redemptoris.

In primo Nocturno, Lect. de Script. occurrit.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

In Purificat. B. M. Virg.

Lectio IV.

Suscepimus Deus misericordiam tuam in me-
dio templi tui. Suscepit hanc misericordiam Do-
mini David, suscepit Simeon, suscepimus et nos,
et quicumque sunt praeordinati ad vitam. Si-
quidem Christus heri et hodie et in aeternum.
In medio enim templi misericordia est, non in
angulo aut diversorio, quia non est personarum
acceptio apud Deum. In communi posita est,
offertur omnibus , et nemo illius expers, nisi
qui renunt. Derivantur aquae tuae foras , Do-
minus Deus nibilominus tamen fons tuus tibi
proprius est, et non bibit alienus ex eo. Qui
tunc est , non videbit mortem , donec viderit
Christum Domini, ut securus dimittatur in pa-
ce. Quidni dimittatur in pace, qui Christum Do-
mini habet in pectore? Ipse enim est pax no-
stra, qui per fidem habitat in cordibus nostris.
Tu quomodo hinc exhibis anima misera , quae
duceat itineris Jesum iguoras? Ignorantiam e-

nim Dei quidam habent: Unde hoc? Nempe quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem. Tu autem.

*. A dextris est mihi.

Lectio V.

Et lux (inquit) in tenebris, et tenebrae eam non comprehendenterunt: ac si dicat. Et in plateis derivantur aquae, et alienus non biberet ex eis, et misericordia in medio templi est, nemo tamen accedit ex his, quos manet aeterna damnatio. Medius vestrum stat, o miseri, quem vos nescitis, ut morientes antequam viveretis Christum Domini, non in pace dimittamini, sed potius rapiamini a rugentibus praeparatis ad easam. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. Longe est haec gratiarum actio a voe illa gementis: Domine in coelo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes. Quid enim? Videtur ne tibi in medio suissem misericordia, cum apud solos caeligenas spiritus haberetur? At ubi sane minoratus est Christus paullo minus ab Angelis factusque est Dei et hominum mediator, ac velut lapis angularis pacificavit per sanguinem suum, quae in coelis sunt, et quae super terram: Ex hoc plane jam suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui. Tu autem.

*. Intuere.

Lectio VI.

Eramus enim, et nos natura filii irae, sed consecuti sumus misericordiam. Cujus irae filii, et quam misericordiam consecuti? Nempe filii ignorantiae, ignaviae, captivitatis: Et consecuti

sumus sapientiam, virtutem, redemptionem. Ignorantia mulieris seductae excaecaverat nos. Mollities viri abstracti et illecti a propria concupiscentia enervaverat nos. Malitia diaboli exp̄positos juste a Deo captivaverat nos. Sic ergo naseimur universi: primum quidem vivae civitatis habitaculi protrsus ignari; deinde imbecilles et ignavi, ut etsi nobis nota esset via vitae, propria tamen praepediremur, et detinemur inertia: postremo captivi sub pessimo crudelissimoque tyranno, ut licet prudentes essemus atque robusti, ipsa tamen miserae servitutis opprimieremur conditione. Numquid non misericordia et miseratione multa opus habet tanta miseria? aut certe si jam salvi facti sumus ab hac triplici ira per Christum, qui factus est nobis sapientia a Deo patre, et Justitia, et Sanctificatio, et Redemptio: Quanta nobis vigilancia opus est, dilectissimi, ne forte (quod absit) inveniantur nostra novissima pejora prioribus, si denuo contingat iram incendere, ut potest qui non natura jam, sed propria voluntate filii irae sumus. Tu autem.

¶. Ornauerunt.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII.

Cap. 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo, et regnabit.

Homilia S. Cyrilli Alexandr.

Ex Comment. in Joannem Lib. 2. Cap. 50.

Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto , ita exaltari oportet Filium hominis , ut omnis , qui credit in ipsum , non pereat , sed habeat vitam aeternam. Cum caussam attulerit , quare ad sublimiora sermo sibi non exit , ad ea descendit , quae obumbrata a Moyse facta fuerant. Non enim ignorabat potius eum figuris , quam spirituali doctrina , ad veritatis vos posse cognitionem devenire. Oportet autem omnino se ipsum , asserit , modo Mosaici serpentis exaltari: ita historiae inquisitionem , latentesque in ea figuratas rimirari hortatur , ac illud quasi rursus inculcat: Scrutamini Scripturas , quia ipsae sunt , quae testimonium perhibent de me. Serpentes enim in Judaeos olim in deserto insiliebant. Cumque more spicarum tempore messis caderent , divinam opem supplices requirebant , misericors autem Dominus serpentem ex aere Moysi exaltari jussit , ut ea in re discent fide salutem sperare. Tu autem ,

¶. Laudabilis populus.

Lectio VIII.

Morsu enim serpentis laborantibus unicum erat remedium , exaltatum cum fide serpentem aspicere. Haec quidem historia est , in qua velut in tabula totum figuratae Incarnationis mysterium obumbratur. Serpens enim peccatum , quod humanum genus pascebatur , significat , quodque variis morsibus venenum hominibus infundit , quod effugere nullo alio pacto natura humana poterat , nisi auxilio , atque ope divina.

Tu autem .

¶. Duo Seraphim.

Lectio IX.

Verbum igitur Dei factum in similitudinem carnis peccati, in carne sua peccatum damnavit, ut scribitur: Respicientibusque in eum fide sincera aeternae salutis largitor ostenditur. Quod autem in sublime serpens exaltatus fuit; in eam cognitionem passionem Christi peruentram denotabat: ut sicut ipse quoque praedixerat, nemo sit qui in cruce passum fuisse ipsum ignoret. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Dominica IV. Iulii.

In die Octav. SS. Redemptoris. Duplex.

Omnia dicuntur, ut in die festo cum nona Lectione Homiliae, et comm. Dominicae occurrentis.

Quotiescumque aliqua dies infra hanc Oct. fuerit impedita, si die sequenti Offic. fit de Octava, legantur Lect. de die praecedenti impedita: et ita semper sufficient Lection. propriae, in quamcumque diem Julii inciderit Dominica tertia ejudem Mensis.

Dominica IV. Augusti.

In festo B. M. V. de Consolatione.

dupl. maj.

AD VESPERAS.

Antiph. Odor etc. ut in Laudibus.

Psalm. ut in Offic. parvo B. M. V.

Capitulum. Isaiae 11.

Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescat super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

Ave Maris stella etc.

*. Numquid obliviscetur virgo ornamenti tui?

**. Aut sponsa fasciae pectoralis sua?

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Sancta Maria succurre miseris, iuva
pusillanimes, resove flebiles ora pro populo,
interveni pro clero, intercede pro devoto semi-
neuo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, qui-
cumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

Oratio.

Domine Jesu Christe, Pater misericordiarum,
et Deus totius consolationis, concede propi-
tius, ut sicut lumbos praecincti purissimam Ge-
nitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo
gaudentes veneramur in terris, ita perenni
ejusdem consortio persrui mereamur in Coelis.
Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitator. Jesum per Mariam nos consolan-
tem: * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus etc.

In I. Nocturno.

Lectio I.

De canticis canticorum. *Cap. IV.*

O Quam pulchra es amica mea, quam pulchra
es! Oculi tui columbarum, absque eo, quod
intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges capra-
rum, quae ascenderunt de monte Galaad. Den-
tes tui sicut greges tonsarum, quae ascende-
runt de lavaco, omnes gemellis foetibus, et
sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea,
labia tua: et eloquium tuum, dulce. Sicut frag-

men mali punici, ita genae tuae, absque eo quod
intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum,
quae aedificata est cum propugnaculis : mille
clypei pendunt ex ea, omnis armatura fortium.

Tu autem.

¶. Sancta, et immaculata Virginitas, qui-
bus te laudibus efferam nescio; * Quia quem coe-
li capere non poterant, tuo gremio contulisti.

¶. Benedicta tu in mulieribus, et benedi-
ctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Tota pulchra es amica mea, et macula non
est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de
Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de
vertice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum,
de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum
soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in u-
no oculorum tuorum, et in uno crine colli tui.
Quam pulchrae sunt mammae tuae soror mea
sponsa! pulchriora sunt ubera tua vino, et odor
unguentorum tuorum super omnia atomata. Tu
autem.

¶. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis
Dominum, quia cum essem parvula placui Al-
tissimo, * Et de meis visceribus genui Deum,
et hominem.

¶. Beatam me dicent omnes generationes,
quia ancillam humilem respexit Deus. Et de
meis etc.

Lectio III.

Favus distillans labia tua sponsa, mel et
lac sub lingua tua: et odor vestimentorum

tuorum sicut odor lthuris. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae paradisus malorum punicorem cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo. Nardus et crocus, fistula et cinoamomum, cum universis lignis Libani, myrrha et aloë cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius. Tu autem.

v. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

v. Ave Maria, gratia plena: dominus tecum. Genuisti.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. in Dominica infr. Octav. Assumptionis B. M. V. super sign. mag.

Jure Maria Sole perhibetur amicta, quae profundissimam Divinae sapientiae, ultra quam credi valeat, penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione conditio patitur, luci inaccessibili videatur immersa. Illo nimirum igne Prophetae labia purgantur, illo igne Seraphim accenduntur. Longe vero aliter Maria meruit non summatim tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi, et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et calidissimus hujus Mulieris amictus, cuius emania tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tene-

brosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum liceat suspicari. Tu autem.

*. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha electa * dedi suavitatem odoris.

†. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Mulier amicta Sole, Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnis, nimirum spirituale est: stultitia illi videatur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! Quam proxima, immo quam intima fieri meruisti: quantam inventasti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suae majestatis. Vestis Solem nube, Sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum. Tu autem.

*. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

†. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia covallium. Viderunt.

Lectio VI.

Te itaque, Mater misericordiae, mediatrixem nobis apud Solem justitiae constitutam devotis applicationibus interpellamus, ut in lumine tuo videamus lumen, et Solis gratiam tuo mereamur

obtentu; quam vere amavit prae omnibus, et ornavit stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, innixa super Dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de misis edant; nee pueru Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de superefluenti hydria tua , quia tu vere puella es praeelecta, et preparata Altissimi filio, cuius divino instinctu sanctus pontifex et doctor Ambrosius, postquam Augustinum Sacro Baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit , cucullaque nigra, et cingulo ex corio ipse, ut fertur , praecinxit. Hujus autem sacri cinguli ornementum postea religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga beatam Virginem Mariam, sanctum patrem Augustinum, piamente ejus matrem Monicam, ita ut Eugenio IV adprobante fuerit instituta societas Cincturarorum sanctorum Augustini, et Monicae , et alia similis sub invocatione beatae Mariae Virginis de Consolatione, quas Gregorius XIII in unum corpus redegit; ac Sodalitium cincturarorum Beatae Mariae Virginis volebat appellari, illadque tum Gregorius ipse, tum multi alii ejus successores innumeris gratiis, et privilegiis cumularunt. Tu autem.

¶. Ornatum monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit, * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

*. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. I.*

In illo tempore : Exurgens Maria abiit in montana cum festitione in civitatem Juda , et intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Haec sunt certe verba Elisabeth matris Joannis , Beata tu inter mulieres , et beatus fructus ventris tui : et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me ? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelista praelocus est, repleta est Spiritu Sancto, quo proculdubio revelante cognovit quid illa exsultatio significaret infantis, id est illius venisse matrem, cuius precursor ipse et demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tantae a majoribus cognoscendae , non a parvulo cognitae. Tu autem.

¶. Sub rumpum praesidium consurgimus ; clementissima virgo, suscipe nos, unica spes nostra , et nostris delectare laudibus , * Quibus indigni omni te laude dignissimum collaudamus.

*. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriae melos. Quibus.

Lectio VIII.

Nam neque cum hoc ante in Evangelio narraretur dictum est , credidit infans in utero ejus, sed exultavit. Neque ipsa dixit, Exsultavit in fide infans in utero meo, sed, exulta-

vit in gaudio. Videmus autem exultationem non solum parvulorum, sed etiam pecorum, non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualcumque rationali cognitione venientem.* Sed haec plane intusitata et nova exstitit, quia in utero, et ad ejus adventum quae hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis depositanda. Ideo haec exsultatio, et tamquam matri Domini reddita resalutatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in infante, non humanitus ab infante. Tu autem.

v. Porta Coeli, et stella maris es Virgo Maria Regis aeterni mater, gratos nos redde filio tuo,
* Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet.

v. Tu veniae vena, tu gratiae mater, tu spes mundi, exaudi nos claimantes ad te. Quia omnis. Gloria Patri. Quia omnis.

AD LAUDES

Et per horas.

Antiph. Odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Antiph. Cingulo suo confortavit nos, et potestatem suam dedit in manu nostra.

Antiph. Justitia cingulum lumborum ejus, et fides cinctorum renum ejus.

Antiph. Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis.

Antiph. Sentiens vestimentorum illius fragranciam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum.

Egredietur. etc. *ut supra ad Vesp.*

Hymnus.

O gloriosa Virginum. etc. *ut in offic. parv.*

*. Benedicta tu in mulieribus.

¶. Et benedictus fructus ventris tui.

AD BENEDICTUS.

Antiph. Quae est ista , quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna , electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Oratio.

Domine Jesu Christe, *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Omn. *ut in I. praeter Antiph. ad Magnif.*

Sub tuum praesidium confugimus, clementissima virgo: suscipe nos, unica spes nostra , et nostris delectare laudibus.

DOMINICA II. OCTOBRI.

Festum Maternitatis Beatae Mariae Virginis.

Duplex Majus.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Beata es virgo Maria, etc. cum reliquis de Laudibus. Psalmi consueti de B. M.

V. ut in Officio parvo,

Capitulum. *Eecl. c. 24.*

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi: In Jacob inhabita , et in electis meis mitte radices.

Hymn. Ave maris stella.

*. Benedicta tu in mulieribus.

¶. Et benedictus fructus ventris tui.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Cum jucunditate Maternitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus.

Oratio.

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero

Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

In fine Hymnor. huj. Offic. dicitur: Jesu, tibi sit gloria. Qui natus es de Virgine etc.

AD MATUTINUM.

Invit. Maternitatem Beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalmus Venite, exultemus.

Hymnus.

Cœlo Redemptor prætelit

Felicit alvum Virginis,

Ubi caducum fragile

Mortale corpus induit.

Haec Virgo nobis edidit

Nostræ salutis auspicem,

Qui nos redemit Sanguine,

Poenas, Crucemque pertulit.

Spes laeta nostro e pectore

Pellat timores anxios:

Haec quippe nostras lacrymas,

Precesque defert Filio.

Voces Parentis excipit,

Votisque Natus annuit,

Hanc quisque semper diligat,

Rebusque in arctis invocet.

Sit Trinitati gloria,

Quae Matris intactum simum

Ditavit almo germine:

Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiphonae, et Psal. Noct. ut in ejus Officio parv.

In I. Nocturno.

*. Specie tua, et pulchritudine tua.

¶. Intende, prospere procede, et regna.

Lectio I.

De libro Ecclesiastici. *Cap. 24.*

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in coelis, ut oriatur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columnna nubis. Gyrum coeli circuvi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti: et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi: et in his omoibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. Tu autem.

¶. Felix es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: Ex qua ortus est Sol iustitiae, Christus Deus noster, per quem salvati, et redempti sumus.

*. Maternitatem Beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio II.

Tunc p�cepit, et dixit mihi Creator omnium et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi: In Jacob inhabita et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitacione sancta coram ipso ministray. Et sic in Sion

firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Tu autem.

¶. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui coelum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

†. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui coelum.

Lectio III.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho: quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non ministum odor mens. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris, et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

Tu autem.

†. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas: * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, Sancta Dei Genitrix.

†. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria Patri. Speciosa.

In II. Nocturno.

†. Diffusa est gratia in labiis tuis.

¶. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Lectio IV.

Ex Sermone S. Leonis Papae.

Serm. 1. de Nativ. Domini.

Virgo Regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravitanda foetu, divinam, humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paraveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico: nec damnum credit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam preaeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata foecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virginis. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo.

Tu autem.

¶. Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

¶. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Lectio V.

Serm. 2. de Nativ. Domini.

Ingreditur haec infima Jesus Christus Dominus noster de coeli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisi-

bilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendti: ante tempora manens, esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis iujuria; quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano uso, et consuetudine, quod credimus, caret: sed divina potestate suboixum est, quod Virgo conceperit, Virgo pepererit, Virgo permanserit. Tu autem.

¶. Benedicta filia tua a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus. * Sola sine exemplo placisti Domino nostro Iesu Christo.

¶. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio VI.

Oportuit, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptione custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium Divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem: ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci elit ex Virgine, nonne appetet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spi-

rituali latente conceptu, quem non alium vide-ret, quam alios, non aliter crederet natum es-se, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus foecundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde pur-gationem traxit, unde concepit. Tu autem.

¶. Benedicta inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

¶. Respxit humilitatem Ancillae sue; et fe-cit mihi magna, qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

In III. Nocturno.

¶. Fecit mihi magna, qui potens est.

¶. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 2.

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Paren-tes ejus. Et reliqua.

Hommilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 4. de laud. Virg. Matris.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti no-bis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spi-ritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vo-eati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia ser-

vigat, cum fiducia suum nuncupat filium; nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus; Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariae. Tu autem.

*. Beata es Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino: perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: *Propterea benedixit te Deus in aeternum.

*. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio VIII.

Mirare utrumlibet, et elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas usque exemplo; et quod Deo semina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum, quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praedita? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu, dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis Auctori? * Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed ho-

noravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas: et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur, et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero, si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione; utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in Virgine, quam in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas! Nisi quod indubitanter borum singulis praferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excelleuitius est, atque felicius omnia perceperisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos, sacrae Virgines, in Virgine foecunditatem. Imitamini omnes homines Dei Matris humilitatem. Tu autem.

v. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia, cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

v. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus. Et de.

Gloria Patri. Et de.

Nona Lect. Hom. Dom. occurr.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Et per horas.

Antiph. Beata es, Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

*Psal. Dominus regnavit, etc. cum reliquis de
Domin.*

Antiph. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Antiph. Beata me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Dominus.

Antiph. Fecit mihi magna, qui potens est, et Sanctum Nomen ejus.

Antiph. Viderunt eam Filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

Capitulum. Eccli. Cap. 24.

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te, Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Daemonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditam nostrum genus
Primi parentis criminis,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

¶. Germinavit radix Jesse: orta est Stella ex Jacob.

**¶. Virgo peperit Salvatorem: te laudamus ,
Deus noster.**

Ad Benedictus.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, resove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero ; intercede pro devoto semineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti : praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem.

Deinde fit commem. Dom. occurr.

In II. Vesp. omnia, ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est Sol justitiae Christus Deus noster.

Deinde fit. commem. Dominicae occurr.

DOMINICA III. OCTOB.

Festum Puritatis Beat. Mariae V.

Duplex Majus.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Sicut lilium inter spinas. *Cum.
reliq. de Laudibus.*

Psalm. Dixit Dominus, *Cum. reliq. ut in
Off. parv. B. M. V.*

O quam pulchra est casta generatio cum claritate ! immortalis est enim memoria illius , quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, Coeli gaudium.

Inter rubeta lilyum
Columba formosissima:
Virga e radice germinans
Nostro medetam vulneri.
Turris Draconi impervia,
Amica Stella Naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter deviis
Tutam reclude semitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

¶. Cum jucunditate Virginitatem beatae Mariæ semper Virginis celebremus.

¶. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. Nihil inquinatum in eam

incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum
sine macula.

Oratio.

Da, quaesumus, omnipotens aeterne Deus,
ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Vir-
ginitatem festiva celebritate venerantes, ejus
intercessione, puritatem mentis, et corporis
consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commem. Dominicæ occurr.

AD MATUTINUM.

Invit. Virginitatem Deiparae celebremus : *
Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

O stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida
Aurora qua nil purius
Resulget inter sidera.

Stolis amictæ candidis
Tibi catervæ coelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra, et alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abiecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis præconia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

*. Venerant mihi omnia bona pariter cum illa.

#. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio I.

Cap. 1.

Ego flos campi, et liliuin Convallium. Sicut lilyum inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam viariorum, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo; et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiae Jerusalem, per capreas, cervosque eamporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus capreae, binnuloque Cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea; columba mea, formosa mea, et veni. Tu autem.

#. Dilectus meus mihi, et ego illi qui passitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castorum acies ordinata.

*. Una est Columba mea, perfecta mea. Vi-

defundit eam filiae Sion, et Beatissimam praedica-
caverunt. Pulchra.

Lectio II.

Quam pulchra es, amica mea; quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de Monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coecinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut Turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tuasicut duo binnuli capreæ gemelli, qui pascentur in liliis; donec aspiret dies, et inclinentur umbrae, vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. Tu autem.

v. Surge propera, amica mea, columba mea formosa mea, et veni: * Jam hyems transiit, imber abiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra.

v. Surgam, et circuibo Civitatem: per vi-
cos, et plateas quaeram, quem diligit anima
mea. Jam hyems.

Lectio III.

Veni de Libano Sponsa mea, veni de Liba-
no, veni: coronaberis de capite Amana; de ver-
tice Sadin, et Hórmone, de cubilibus Ieonus,
de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum;
Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in a-

ne oculorum tuorum , in uno crine colli tui.
 Quam pulchrae sunt mammae tuae, Soror mea
 Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor
 unguentorum tuorum super omnia aromata. Fa-
 vus distillans labia tua , Sponsa, mel , et lac
 sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum,
 sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea
 Sponsa, hortus conclusus , fons signatus. Tu
 autem.

*. Adjuro vos , filiae Jerusalem , si inven-
 ritis dilectum meum , ut nuntietis ei , quia a-
 more langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pul-
 cherrima mulierum?

*. Dilectus meus candidus et rubicundus ,
 electus ex millibus. Talis est dilectus meus ,
 ipse est amicus mens filiae Jerusalem. Qualis.
 Gloria. Qualis.

In II. Nocturno.

*. Post partum Virgo inviolata permansisti.

*. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex Libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lib. 2. post initium.

Lectio IV.

Sit vobis tamquam in imagine descripta Vir-
 ginitas, vitaque beatae Mariae , de qua, velut
 in speculo refulget species castitatis, et forma
 virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi ,
 ubi tamquam in exemplari, magisteria expressa
 probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid
 tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ar-
 dor, nobilitas est magistri. Quid uobius Dei
 Matre? Quid splendidius ea quam splendor ele-
 git? Quid castius ea, quae corpus sine corpo-
 ris contagione generavit. Tu autem.

¶. Beatissima Virgo Maria , hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina Mundi, * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad Coelos.

¶. Ad te clamamus exules filii Hevae : recordare nostri sanctissima Virgo. Per quam.

Lectio V.

De caeteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens ; intenta operi, verecunda sermone, arbitram mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem. Tu autem.

¶. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat creavit, de qua crearetur elegit.

¶. Ipsa est Stella ex Iacob cuius radius universum Orbem illuminat. Deus quam.

Ex S. Petro Chrysologo.

Lectio VI. *Cap. 143.*

Haec dedit Coelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem saeculis redditura. Vere benedicta Virgo, quae et Virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gra-

tiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini germinis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis. Tu autem.

*. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Virtus Altissimi obumbravit tibi, ideoque, * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

*. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Virtus. Gloria. Quod.

In III. Nocturno.

*. Invenisti gratiam apud Deum.

*. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 15.

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae cui nomen Nazaret, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. supra Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dubitur in Regno Dei cantare Virginibus, ipsam Virginum Reginam, immo primam inter caeteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam, praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen Virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciore quodam, atque eleganteri carmine laetificaturam esse Civitatem Dei. Hujus itaque dolcisonos depromere, vel exprimere modulos ne ipsorum quidem Virginum nulla digna invenietur: quia merito decantandum

servabitur illi, quae sola de partu, et de partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu non in se, sed in ipso quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in coelestibus donatus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter, et intacta conciperet, et pareret incorrupta. Tu autem.

¶. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

¶. Joseph Fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Ecce.

Lectio VIII.

Deum hujusmodi decebat nativitas, quae non nisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et Virginis partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit diligere, immo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placitaram. Voluit itaque esse Virginem, de qua immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis, et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virginis partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter, et paritura, Sancta esset corpore, aco-

pit donum virginitatis, ut esset et mente, accepit donum humilitatis. O Admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O Feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem. Parentum reparatricem, posterorum vivificatricem. Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus mente, et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi preparatam, ab Angelis servatam, a Patribus prefiguratam, a Prophetis promissam.

Tu autem.

s. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo.

v. Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. Sola. Gloria. Sola.

Nona Lectio, Homilia Dominicæ occurrit.

AD LAUDES.

Et per horas.

Antiph. Siegt lilyum inter spinas, sic amica mea inter filias.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliq. de Dom.

Antiph. Dilectus meus mihi, et Ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es!

Antiph. Una est Columba mea, perfecta mea.

Antiph. Viderunt eam Filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt.

Capitulum. ut in I. Vesp.

*Hymnus O Gloriosa virginum, ut in Off.
parv. B. M. V.*

¶. Specie tua, et pulchritudine tua.

¶. Intende, prospere procede, et regna.

*Ad Bened. Ant. Sancta, et immaculata Ma-
riae Virginitas, quibus te laudibus esseram ne-
scio, quia per te Redemptorem nostrum susce-
pimus Dominum nostrum Jesum Christum.*

Oratio ut supra ad Vesp.

Deinde fit compnem. Domin. Occurr.

*Ad Primam in ¶. br. Qui natus es de Ma-
ria Virgine.*

In II. Vesp. omnia ut in primis.

*Ad Magnif. Ant. Beata Dei Genitrix Maria,
Virgo perpetua, Sacrarium Spiritus sancti, sola si-
ne exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.*

Deinde fit. commen. Domin. occurr.

DIE V. MARTII.

In festo S. Joannis Josephi a Cruce Conf.

Duplex.

Omn. ut in Brev. sed in fine 6. lect. add.

*Et Gregorius XVI anno millesimo octingen-
tesimo trigesimo nono solemni ritu Dominicæ
SS. Trinitatis in canonem Sanctorum retulit.*

DIE XX. AUGUSTI.
In festo S. Bernardi Abbatis
Conf. et Eccl. Doct.
Duplex.

*Omnia ut in Comm. Doctorum sed in fine 6.
lectionis add.*

Pius vero VIII. Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio S. Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, nec non Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesiae visitantibus die hujus Sancti festo concessit.

F I N I S.

I N D E X.

<i>DIE XXXIIII. FEBRUARII. In Festo S. Petri Damiani Cardinalis Episcopi Hostiensis, et Ecclesiae Doctoris.....</i>	3
<i>DIE XX. APRILIS. In Festo Beati Angeli ab Acrio Confessoris Ordinis S. Francisci cappuccinorum.</i>	7
<i>DIE XXIV. APRILIS. S. Boni Latronis.....</i>	9
<i>DIE XXVI. APRILIS. Apparit. B. M. V. de Bono Consilio.....</i>	10
<i>DIE XI. MAIIS. S. Francisci de Hieronimo conf. v</i>	27
<i>DIE XXIV. MAIIS. In Festo B. M. V. Titulo Auxilium Christianorum.....</i>	30
<i>DIE IX. JULII. In Festo S. Veronicæ de Julianis Abbatissæ Cappuccinarum Tiferni .....</i>	33
<i>DIE XXIX. JUNII. Commemoraciones Omn. SS. Apost. et Mm .....</i>	41
<i>DIE XX. JULII. In Festo S. Eliae Prophetæ...</i>	42
<i>DIE II. AUGUSTI. In Festo S. Alphonsi Mariae de Ligorio Conf. Pont.....</i>	56
<i>DIE XIII. AUGUSTI. In Festo S. Philumene V. et M.....</i>	62
<i>DIE XXVI. SEPTEMBRIS. S. Nyli Junioris Abb., v</i>	63
<i>DIE XIII. NOVEMBRIS. In Festo S. Bartholomaei Abbatis .....</i>	76
<i>DIE XXIX. NOVEMBRIS. In Festo Sancti Pacifici a S. Severino Conf.....</i>	78
<i>DIE VIII. DECEMBRIS. In Festo Immaculatae Conceptionis Beatæ Mariae Virginis.....</i>	81
<i>DIE IX. DECEMBRIS. Secunda infra octav....</i>	90
<i>DIE X. DECEMBRIS. Tertia die infr. octav....</i>	91

<i>DIE XII. DECEMBRIS.</i> Quinta infra octav.....	99
<i>DIE XIV. DECEMBRIS.</i> Septima die infr. octav.....	102
<i>DIE XV. DECEMBRIS.</i> Octava Immac. Concept. B. M. V.....	105
<i>Feria III. Post Dominicam Septuagesimae.</i> Offi- cium Domini Nostri Iesu Christi in Monte Oli- veti.....	115
<i>DOMINICA IV. APRILIS.</i> In Festo B. M. V. Divi- vini Pastoris Matris.....	134
<i>DOMINICA INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.</i> Festum Pa- tronorum Civitatis Rossani B. Nyli, et Bartho- lomaei Abbatum, et Bernardini, Francisci de As- sisi, Francisci de Paula, et Dominici Conf... DOMINICA III. JULII. Festum SS. Redemptoris.	144
<i>SECUNDA DIE.</i> Infr. octav.....	148
<i>TERTIA DIE.</i> Infr. octav.....	165
<i>QUARTA DIE.</i> Infr. octav.....	170
<i>QUIINTA DIE.</i> Infr. octav.....	175
<i>DOMINICA IV. AUGUSTI.</i> In festo B. M. V. de Con- solatione.....	179
<i>DOMINICA II. OCTOBRIS.</i> Festum Maternitatis Bea- tae Mariae Virginis.....	183
<i>DOMINICA III. OCTOBRIS.</i> Festum puritatis Beatae Mariae Virginis.....	191
<i>DIE V. MARTII.</i> In Festo S. Joannis Josephi a Cru- ce Conf.....	204
<i>DIE XX. AUGUSTI.</i> In Festo S. Bernardi Abbatis Conf. et Eccl. Doct.....	211
	112

